LANETH

TÜRKİYE'nin EN AZ SATAN MÜZİK DERGİSİ 1 NUMARA

YIL: 2
SAYI:14
HAZİRAN '92

KEMANCI YAŞIYOR!

7000 TL.

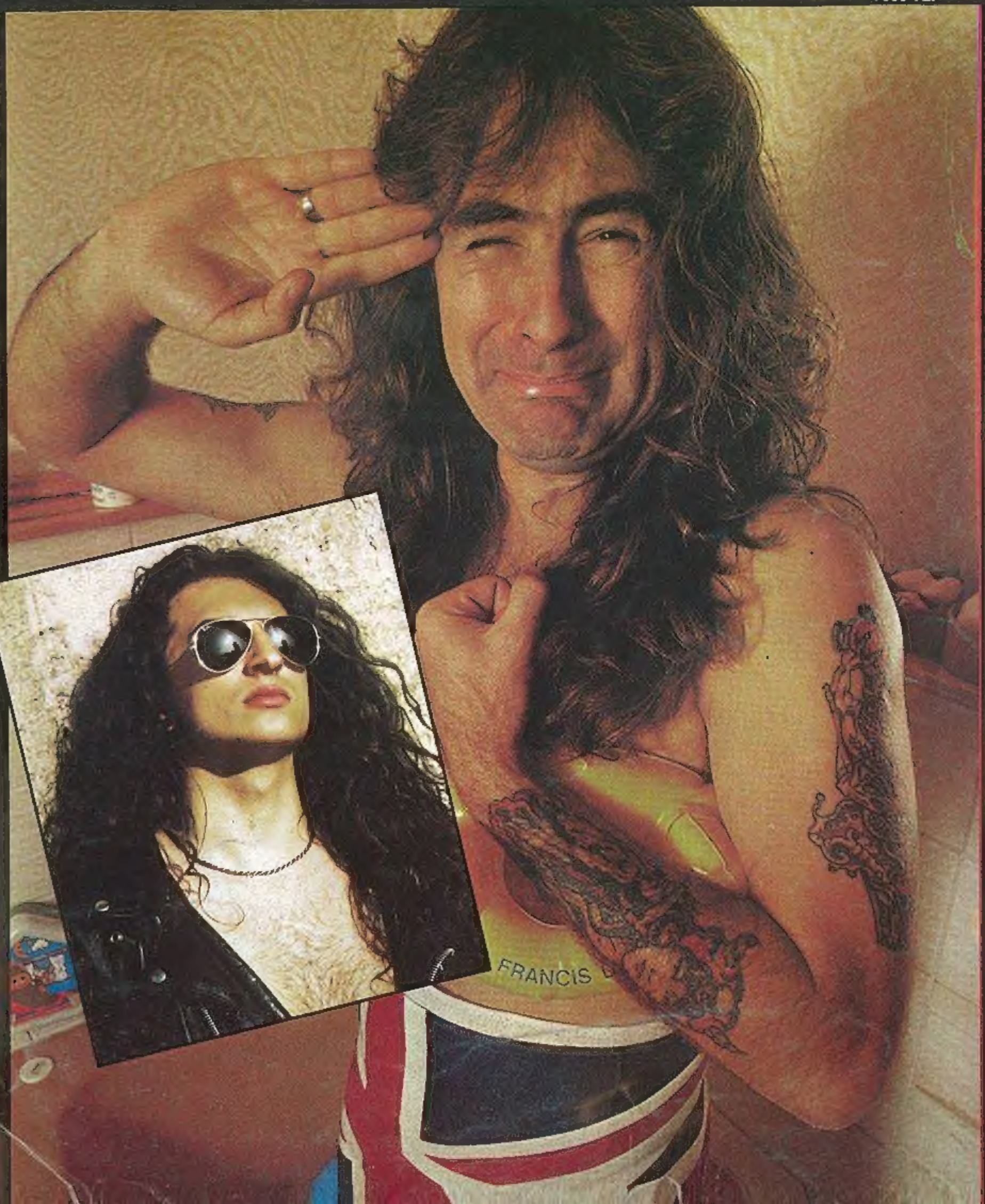

END OF LUNACY!

2ND STUDIO DEMO IS OUT

4SONGS - COLORED COVER

C/O TOLGA ERGİN
RAGIP TÜZÜN CADDESİ
NO: 270 - 06180
YENİMAHALLE/ANKARA/TÜRKİYE

LANETH

LANET YAYINCILIK
Adına İmtiyaz Sahibi:
AHMET COŞKUNER

Genel Yayın Yönetmeni:
ÇAĞLAN TEKİL

Yazı İşleri Müdürü:
ZARİFE ÖZTÜRK

Görsel Yönetmen:
MURAT 'MAC'ADANÇ

Lanethliler:
KERİM TUNÇAY, SÜREYYA İZGİ, AYSIN ÖNEN, MARUZ MÜŞKÜL, BEYZA YAZICIOĞLU
Katkıda Bulunanlar:
MUSTAFA D.ÖZTÜRK, ZEYNEP AKYOL, SERPİL ÇUBUKÇU
Reklam Sorumlusu:
İDİL ELVERİŞ
Ofset Hazırlık ve Yapım:
64'ler Dergisi Tesisleri
Film: Atlas Grafik A.Ş.
Montaj: 64ler Dergisi
Baskı: Kardeşler Matbaası
Cilt: Örnek Mücellithanesi
HER AYIN İLK HAFTASI YAYIMLANIR
P.K. 27 81082
GÖZTEPE/İSTANBUL
FAX: 360 97 39
DENEME YAYINIDIR

KAPAK:STEVE HARRIS (IRON MAIDEN)-OGÜN SANLISOY(PENTAGRAM)
FOTOĞRAF: Maruz MÜŞKÜL

Yaz aylarının sıcaklığını kollarımızın altında hissettiğimiz bugünlerde, yazlık t-shirtlerinizi ararken ananızın her fırsatta suratınıza üflediği bir cümle vardır. "Bu sıcakta siyah t-shirt giyilir mi oğlum?" O kadar para sayıp aldığımız metal t-shirtünüzü terlemek uğruna giymek büyük cesaret ister. Pişeceğinizi bile bile giyersiniz. Ben de bu ayki yazımda beyninizi kemiren "Bugün ne giysem?" sorusuna cevap niteliğinde birkaç şey yazacağım. Evde yalnız olduğunuzu ve "Nasıl olmuş?" sorusuna cevap alamayacağınızı düşünerek size yardım etmeye karar verdim. Önce erkeklerden başlayalım...

Evet gençler, bu sıcak günlerde müdüre yakalanmadan uzatmaya başladığınız saçınızla etrafa hava atarken, bir yandan da müdürü nasıl atlattığınızı anlatıyorsunuz. Üniversiteli olup saç uzatabilenler ise sıcakta pişiyorlar tabii. "Topluma karşı saç uzatıyom," masalını rengarenk bir bermuda şort giyerek destekleyebilirsiniz. Uzun Nike çorap ve bot bir spor ayakkabı (Torsion veya Air tercih sebebi) iyi bir ikili oluşturur. Çorabı sakın yukarı çekmeyin. Bırakın bileğinizde toplu kalsın. Üst tarafınıza boş bir beyaz t-shirt giyerseniz, baskısının Kreator "Extreme Aggression" veya Overkill "Fuck You" olmasına dikkat etmelisiniz. Akşam havanın soğuk olacağını düşünerek üzerinize alacağınız deri mont sayesinde giysiniz tamamlanacaktır. Bu giysinin alternatif gösterebileceğimiz tek parçası bermuda şorttur. "Ben bacaklarıma güvenemiyorum," "Ben magandalardan tırsıyom," gibi sebepleriniz varsa mutlaka dar bir kadife (siyah) veya dar blue jean giyin. Punkçılar giyimlerini çengelli iğneyle destekleyebilirler.

Gelelim kızlara! Sizin de evde yalnız olduğunuzu düşünüyoruz tabii. Şimdi düğmelerini çöz ve göğüs uçlarında küçük buz parçalarına yavaşça kavisler yaptır...öhöm, pardon dalmışım. Genç kızlarımızda bu yıl kısa saç tercih sebebi. Burjuva Amerikan kollarının modelleri arasında yeralmayan strech bir jean veya dar bir kadife pantalonla (siyah) dolaşabilirler. Ayağınızda bot bir spor ayakkabı, timberland veya postal çarpıcı olabilir. Pantalonunuzun beline palaska veya piramit kemer geçirmeyi unutmayın. Üstünüz ise daha basit. Kolsuz siyah t-shirtünüz karşı cinsi cezbedecektir. Favori t-shirt grupları kızlar için Iron Maiden, Metallica ve Guns'n Roses. Boynunuza takabildiğiniz kadar kolye takın. Grup kolyesinden çok, acaip şekilli şeyler olsun. Küpe olarak jilet veya çengelli iğne çok baba olur. Makyaj yok ama mutlaka olacaksa siyah göz kalemi ve siyah oje olmalı. Yüzük tercihinize bağlı. Bu giysiyle bir kişiyi etkilediniz bile...

Yazın thrash ve death kasetlerimizi rafa kaldırıp paso heavy, power, punk, indie dinliyoz. Favori gruplarımız Motörhead (Farz), Iron Maiden (mutlaka), Sex Pistols (paso), Die Toten Hosen, Nirvana, Lou Reed, B-52's, Melissa Etheridge (kesin), Def Leppard (ayıp), Megadeth, Wasp ve Red Hot Chili Peppers. Yolu İstanbul'a düşenler için köprüaltı ve Kemancı birebir(di). Salı geceleri Bilsak, hafta sonları gündüz Ortaköy, geceleri Ortaköy Star 88 iyi olur. Gündüzleri evde sıkılanlar için çizgi roman herzamanki gibi liste başı. Zagor ve Mister No banko, Leman ve Hıbır farz. Laneth, Blue Jean ve çıkarsa Stüdyo İmge tercihe bağlı.

NOTLAR: Mondotrashol Nasıl da unuttuk yav? 1. yılınız kutlu olsun... HEY yeniden çıkıyormuş. En baba fanlarından biri olarak HEY'e yayın hayatında başarılar diliyorum... Serpil, imtihanın harbiden kötü mü geçti? Barbaros ve İpek'e sevgiler... Tank! Resimleri aldım, sağol... "Glamcileri havaya atın..." okuyucuların yazdığı bir fon yazısıdır... Ethem ve Uğur baba heriflerdir... Kanat, seni bizi, bizim seni sattığımızdan daha çok sattın... Bir el atın da Rumble Militia'yı getirelim... Adi Serdar... Kemancı'dan Zeki abi, Hamza, Ethem, Uğur, Kanat, Keçe bu ayın oskarlıları... Pozitif de mi kapandı? Aysın HEY'de... Tolga! Arasana bel... Yelda, Mazhar'ı sömür, çalıştır, döv...Pendik'ten Ozan! Birsürü hediye kazandın ama adresin yok. mektuplarına adres yazmayı unutma... Beastie Boys'um kimdeee?... Hook ve Cape Fear süper... Leke çok baba grup... Aysın! Yine gel...

Sevgiyle...

DAMIEN THORNE

GECELERİ OKUMAYINIZ!

Metal News

YÖNETEN : Aysın ÖNEN

Pentagram'ın sarışın gitaristi Demir Demirkan, bu ay sonunda Amerika'ya uçuyor. Gidiş amacı ise G.I.T'de gitarını ilerletmek. Pentagram'ın yeni gitaristi muhtemelen Metafor ve Disgrace topluluklarından tanıdığımız Metin Türkcan olacak.

Roadrunner şirketi Scotty Mishoe, Damen Householder, Craig Erickson, Todd Duane, Joy Basu, Stephen Ross, Ron Thal, Derek Taylor, Ridn Kern gibi yeni gitaristlerin yer aldığı bir albüm doldurdu. Albüm "Ominous Guitarists From The Unknown" adını taşıyor. Tabii ben, "En İyi Gitaristler" albümü için teklif aldığımı, inanmazsınız diye söylemiyorum.

Red Hot Chili Peppers'in ilk davulcusu Jack Irons'ın kurduğu Los Angeles'lı üçlü "Eleven", ilk albümü "Awake In A Dream"i Polydor etiketiyle piyasaya sürdü. Grupta Irons'tan başka vokalde Natasha Schneider, vokal/keyboard ve gitarda Alain Johannes yer alıyor.

Size Crematorium konserinden bahsetmiştik. Grup bunun ardından "Suicidal Depression" adlı parçalarını kaydetmiş ve bu başarılı kayıt ile adından söz ettirmişti. Bir süre sessizliği gömülen ve kadro yenileyen gitar/vokalde Murat Yücel, davulda Bahadır Ceylan, yanların basda Evren Özbayoğlu ve gitarda Emre Sarigül'ü alarak gaza bastılar.

Wembley Stadium'undaki Freddie Mercury'yi Anma Konserl'nde başarıyla sahne alan G N'R'ın başı, Amerika'ya dönüşte yine derliteydi. Geçen yıl, St Louis, Missouri konserl sırasında çıkan olaylar yüzünden Axl için bir tutuklama emri çıkartılmıştı. Mercury konserl için 10 Nisan'da Chicago'daki konserlni iptal eden G N'R konser sabahı The Cook Şehrl Şerifinden bir uyarı telefonu aldı.

GWAR, "Phallus In Wonderland" videosunu Metal Blade etiketiyle 20 Nisan'da yayımladı.

'89 yılında Hakan Özlücan (gitar), Aykut Yılmaz (bas), Utku Ünal (davul), Ali Özyaman (vokal) tarafından kurulan Mind Vortex fazlasıyla tutulmuş, ancak Hakan ve Ali'nin askere gitmesiyle, 3 konser verdikten sonra dağılmıştı. Neyse ki kendilerini yeniden dinlemek isteyenler fazla beklemeyecekler. Hakan (lead gitar) ve Ali (vokal) Mayıs 91'de Atıl Kurttekin (gitar), Efe Kurttekin (bas) ve ex-Hazy Hill davulcusu Gültekin İrengün'le Mind Vortex'i yeniden kurdu. Türleri yine sert ancak çok daha geliştiklerini ve birçok planları olduğunu belirtiyor Hakan. Yeni parçalara ağırlık vermişler ve bir demo ile konser yakın gelecekte düşünülüyor. Demoyu büyük bir ihtimalle Almanya'da hazırlayacaklar. Hadi bakalım gözümüz aydın. Mind Vortex geliyor.

Metallica sahne aldığı, Freddie Mercury'yi Anma Konseri'nden aletacele bir CD single çıkarttı. İçinde "Enter Sandman", "Sat But True" ve "Nothing Else Matters" yer alıyor.

1. YILIN KUTLU OLSUN

LANETH

HAZY HILL

AYSIN'IN KERÜGİ TEST EDİLİP ONAYLANMIŞ! 2.

Portland'lı hardcore'cular Poison Idea, vokalist Jerry A'in kırık bacağı yüzünden, tur planlarını yine ertelemek zorunda kaldı. Mart'ta çıkmayı planladıkları İngiltere turnesini, "Jerry iyileşir," umuduyla Haziran'a atan grubun durumu vahim! Nitekim Jerry'nin bacağı hala kırık ve her an bir ameliyat gerekebilir. Grup şimdilik, İngiltere TV istasyonları için hazırladıkları "Punish Me" videosunun alacağı tepkileri ve mum macaklı mikinin iyileşmesini bekleyerek zaman öldürüyor.

İskandinav doom metalciler Candlemass'in yeni albümü, Music For Nations etiketiyle 25 Mayıs'ta yayınlandı. "Chapter VI" adını taşıyan albümde vokaller Thomas Wilkstrom'a ait.

Nirvana, 28, 29 ve 30 Ağustos'ta gerçekleşecek olan Reading Festivali'nin 3. gününde headliner olarak sahne alacak. Mudhoney de Nirvana'nın altında yer alacak. (Mudhoney ipne mi?). Festivalin diğer iki gününde de alternatif rock ve indie grupları var: Pil And Mega City 4 ve Public Enemy (28 Ağustos) ile Rollins Band ve rave-rock'çılar EMF (29 Ağustos).

Donington'da Iron Maiden'ın kesinleşmesinden sonra, diğerleri de yavaş yavaş belirleniyor. Biri de W.A.S.P. Donington'da ve "The Crimson Idol" sonrası turnede Blackie'yle beraber gitarda Dan McDade, basta Johnny Rod ve davulda Stet Howard olacak.

Suicidal Tendencies'ın yan projesi olan Infectious Grooves, vokalist Mike Muir ve basçı Robet Trujillo'lu olarak 6 Mayıs'ta Londra Marquee'de konsere çıktı. Grup, bu yılın başında Astoria'da çalacaktı, ama şu anda Jane's Addiction'dan Perry Farell'la çalışan davulcu Stephen Perkins ayrılınca, konser ertelendi. Geçen yıl, debut albümleri "The Plague That Makes Your Booty Move... It's The Infectious Grooves"u çıkartan Muir, Trujillo ve gitaristler Adam Siegal ile Dean Pleasants'a Marquee'de, davulcu Josh Freece eşlik etti.

Badluck, bir sürü fedakarlıklarla gittiği ve beş kuruş para talep etmeden konsere çıktığı Ankara'dan üzgün ayrıldı. Bırakın bir rock dinleyicisini, yoldan geçen herhangi bir "insan"ı bile utancından yerin dibine batıracak öyle pis davranışlarla karşılaştılar ki, Türklüğünüzden utanırsınız! Gerçi konserler sırasında biz de orda değildik, ama apar topar buluştuğumuz Badluck'ın, halen elinde bulunan konser kayıtlarını izlemek yetti. Sözümüz asla Ankara seyircisine değil! Asıl üzerine alınması gereken daha önce de Asım Can ve bazı Amerikalı grupların konserlerinde rezalet çıkartmış olan hippi görünümü altındaki o 10 - 15 hıyar kendilerini bilir (umarım)! ODTÜ Bahar Şenlikleri sırasında yaşanan olaylar başçı Burak'ın su almak için tribüne çıkmasıyla başlıyor. Burak'a abuk subuk hareketler yapan grup, daha sonra -konser bitiminde- Badluck'ın aletleriyle beraber otobüsü beklerken oyalandıkları çimenliği iniyor. Bu defa da vokalist Cenk'e hareket çekiyorlar. O arada -kasetteki kayıtta görüyoruz- adının Evren olduğunu öğrendikleri İzmir'li kız kameraya arkasını dönüyor, pantalonunu indiriyor ve bir "göt"ü her ayrıntısıyla inceleme şansına sahip oluyorsunuz. Çimenliğe manda sürüsü gibi yayılan grup -koca göbekli ve sakallı olanı hiç abartısız mandaya benziyor- Badluck'tan girip sülalelerinden çıkınca ortalık gerginleşmeye başlıyor. Aletleri toparlayan Badluck'lılar yanlarına gidip "Sevmiyorsanız, eleştiri yapın; biz buna açığız. Küfür ederek eleştiri yapılmaz..." diye konuşmaya çalışıyorlar, ama demeye kalmadan herifler kemerlerle girişiyorlar... Neyse ki Badluck olayı hiç hasarsız atlatıyor; hatta herifleri de oturtuyor.

"Önemli olan dövmek ya da dövülmek değil," diyor gitarist Levent, "Bu adamlar Ankara seyircisinin adını da kötüye çıkarabilirler, çünkü, mesela İstanbullu bir grup gidecek oraya; herifler gene abuk subuk şeyler yapacaklar. Bu seferi İstanbullu gruplarla Ankaralı gruplar arasında abuk subuk şeyler yaşanacak. Seyirci İstanbullu gruplara bunlar saldırıyor, Ankaralılar gelince hadi biz saldıralım!' diycek. Anlamsız şeyler yaşanacak."

Badluck, haklı olarak İstanbul - Ankara arası bir gerginlikten çekiniyor. önemli olan bu ve buna benzer grupların olay çıkartmasına engel olmak, onları dışlamak, diye düşünüyorlar. Pes etmeyecekler! Hatta Haziran başında yine Ankaradalar.

Türk grupları da, seyircisi de BABA'dır. Bu tür olaylarla gaza gelip, birbirlerine tavır almayacak kadar da bilinçlidir! İster çiçek çocuğu olsun, ister başka bir şey çocuğu, kimse bunu beceremeyecek...

IRON MAIDEN

KORKACAKSINIZ...HEM DE ÇOK!

Çağlan TEKİL

Hayatınızın tamamını sokacak bir delik veya altına yatacak bir baston aramakla geçirmediyseniz, Iron Maiden adını mutlaka duymuşsunuzdur. İlk sayımızdan bu yana sayfalarımıza konuk olmayan Iron Maiden, kurulduğu yıllarda blues ağırlıklı metal yapıyordu. Bu nedenle eleştirmenler tarafından "iyi ama geleceği olmayan grup" olarak tanımlanan beşli, Paul Di Anno'dan kurtulunca(!) soundunu sertleştirme yoluna gitti. Bruce Dickinson'ın agresiv ve yırtıcı vokalini çok sevsem de, Paul Di Anno'nun kendine özgü vokalini özlemedim desem yalan olur. Neyse, konumuz ne Paul, ne de Bruce. Konumuz tabii ki, Iron Maiden'ın geçtiğimiz ay içinde çıkardığı "Fear of the Dark" adlı albümle ilgili. Dile kolay, bu 10. Maiden albümü. Her albümde de, bir öncekinden farklı tınılar bulmayı başarıyorlar. "Yılda bir albüm" geleneği yerini Metallicavari bir şekilde "2 yılda bir albüm"e bıraksa da, kimse çıkacak olan albümün gecikmesinden dolayı kaygıya kapılmıyor. Her ne kadar, eskisi kadar heyecanla beklenmese de, yine de merak ediliyor Maiden. Janick Gers'li ikinci albüm güzelmiş diyorlar. Hatta Bruce Dickinson'ın solo çalışmalara yönelmesi bile, en güzel bestelerin ve şarkı sözlerinin Iron Maiden'da kullanılmasını engelleyememiş. Sound olarak sertleşme bile sözkonusu. Yaşları ilerledikçe sapıtan, bir o denli de vahşileşen tek beşli Maiden'dır herhalde.

"Fear of the Dark", değişik tadlar taşıyor. Mesela bu kez Harris/Dickinson ortaklığına ek olarak Janick Gers ismini de görüyoruz. 12 parçalık korku maratonu sizi sararken, "Iron Maiden yaparsa mükemmelini yapar," cümlesi karanlıkta yolunuzu bulmanıza yardımcı oluyor. Başta Steve Harris olmak üzere tüm grup üyeleri yeni albüm hakkında oldukça iddialı konuşuyorlar. Steve: "İnanın, yeni albümümüz çok sert. Thrash rifleri bile mevcut. Özellikle 'Be Quick or Be Dead' çok hızlı. Eminim ki, bunu çok seveceksiniz."

Bruce Dickinson solo çalışmalar yaptı ve üstüne üstlük başarılı da oldu. Grubun diğer üyeleri ise şimdilik böyle birşey düşünmüyorlar. Özellikle Steve Harris, burada çok mutlu olduğunu ve aynı heyecanı tek başına veya başka bir grupta kesinlikle yaşayamayacağına inanıyor.

Bu arada dikkati çeken en önemli etken, korku ve vahşet temasının ilk kez bu denli yoğun işlenmesi. Karanlıktan korkan insanlar sizin için ne derece ilginçtir bilinmez, ama albümün çok kişiyi birçok yönden şaşırtacağı kesin. Parça parça incelemeye alırsak açılış parçası ve albümün ilk 45'liği ünvanlı "Be Quick or Be Dead" nefeskesici bir parça. Ardından gelen "From Here to Eternity"

grubun 2 yıl sürecek turnesine adını veren parça. Bu şarkıdaki vokal yapısına dikkat. Ardından gelen "Afraid to Shoot Strangers", Steve Harris'in "Uzun zamandan beri yaptığımız en iyi parça," diye yorumladığı bir şarkı. "Fear of the Key" sözleri Bruce ve Janick'e ait olan bir parça. AIDS üzerine. "Childhood's End" ise vazgeçilmez olacağa benziyor. "Wasting Love" ballad havasında, biraz Amerikanvari ama yine de Maiden'a özgü. "The Fugitive" çarpıcı bir davulla giriyor ve çok ilginç riflerle devam ediyor.

Ardından gelen "Chams of Mystery" güzel. Muhtemelen albümün ikinci 45'liği olacak "The Apparition" sözlerini Steve ve Janick'in yazdığı bir parça. Steve, Janick'in baba bir şarkı sözü yazarı olduğunu belirtiyor. "Judas be my Guide", Bruce ve Dave tarafından yazılmış. Bol bol gitar solo var. "Weekend Warrior" sanırım futbol seven gençlere yönelik. Son parça "Fear of the Dark" ise hakkaten ürpertici. Neden mi? Son şarkı ağalar. "Tüh be bitti!" kaygısıyla dinliyorsunuz, ürpereceksiniz tabii...

"Live From Here to Eternity" turnesi başladığında, Eddie'yi yeni gözüyle göreceğiz. Iron Maiden'ın çalacağı yerler yine dünyanın seçkin ülkelerini kapsıyor. Tur programında yine Türkiye yok, ama ümidinizi kesmeyin çünkü eminim ki dünyanın heryerinde olduğu gibi Türkiye'de de karanlıktan korkan insanlar olduğunu biliyorlardır...

...!

ÖLÜ PANTALONLAR
Ne ola ki?

Alman punk grubu Die Toten Hosen, son albümleri "Learning English: Lesson One" için garip şeyler yaptılar! (Öyle demedik lo!)

Aysın ÖNEN

Kerim'in muhtemel bir "Grup adlarının anlamlarını biliyor musunuz?" yarışması düzenlemesi tehlikesine karşı, yazılarıma bundan böyle sizi şu şekilde aydınlatarak giriş yapmaya karar verdim. (n'aber Kerim?): Türkçesi "Ölü Pantalonlar", ingilizcesi "The Dead Trousers", Fransızcası "Les Mortes Pantalones", İspanyolcası "Los Muertos Pantalones" olan Alman grubun orjinal adını biliyor musunuz?

Müziklerinden haberiniz olmasa bile, "Alman bi grubun adı da Almanca olsa ne hoş olurdu!" mantığından yola çıkarak DIE TOTEN HOSEN'a ulaşıp, en azından yarışmaya kazanabilirsiniz. (Ha?)

Aslında Die Toten Hosen'ı birçoğu bilir; ama herkes, bilenin yalnızca kendisi olduğunu zanneder. 90'larda yükselmiş, 80'lerde kurulmuş, 70'lerin punk'ına musallat olmuş çok özel bir gruptur D.T.H. Yakın zamanlarda, Almanya'nın Dünya Kupası marşını ve Anthony Burgess'in "A Clockwork Orange" (Otomatik Portakal) adlı tiyatro eserinin müziğini hazırladılar. Sayısız altın ve platin disk sahibiler. Son single'ları "Carnival In Rio (Punk Was)" bildiri niteliğinde olmasına karşın, Almanya listelerinde çok üst sıralarda yer aldı.

Almanca, babalar gibi punk yapan grup, hince planlarına yer verdikleri son albümleri "Learning English: Lesson One"ı adından da anlaşılabileceği gibi İngilizce olarak çıkardılar (Çağlan kek midir? Bkz. K.S.T).

Vokalde Campino, gitarlarda Breiti ve Kuddel, basta Andi ile davulda Wolli'den oluşan D.T.H., bu albümü hazırlayabilmek için büyük zaman ve paralar harcadı. Çeşitli grupların favori parçalarından oluşan albümde, her parçayı, kendi grubunun orijinal bir üyesi eşliğinde çaldılar. Ancak, grupların yarısının 10 yıl önce dağılmış olduğu gerçeği gözönüne alınırsa, planın pek de başarılı olmadığı söylenebilir. Ama, olan kadarını bile bulmak zor işti. "Çoğu Londra çevresindendi. Bu işe daha fazla eğildiğimizde, Damned'ın gitaristi Captain Sensible'ı bulmak için dedektifler gibi çalıştık. Sensible'da numarası olduğu için de Johnny Rotten'la konuştuk," diye anlatmaya başlıyor Campino. "Sonra, ne düşündüğünü sormak için Joey Ramone'i aradım. Ramones'ın, punk hareketinin bir parçası olduğuna inanıyor ve onu aramasaydım alınırdı. Böylece New York'a gittik. Dictators'dan Dick Manitoba'nın gerekliliği konusunda hiçbir şüphe yoktu zaten. Dead Boys'dan Cheetah Chrome için de öyle... En sonunda da Rio'ya vardık!"

Ronnie Biggs'i nasıl bulmuşlar acep?

"Kolaylıkla," diye gülüyor Campino, "Rio telefon rehberindeydi!"

Biggs'le kaydedilen "... (Punk Was)" geçmişe dönük bir parça. "Ronnie insanlara, 'punk nasıldı?' diye anlatmak istedi," diye başlıyo yine Campino. "Onun sözleriydi, biz Rio'ya gitmeden önce telefonda söylemişti şarkıyı. Eskiden nasıldı ve bugün herşey ne boktan, diye bir yorum yazabileceğini düşündü."

Müzik yapmak konusunda da pratik "Grupların çoğu oturur ve 4 saat 'Ne tür müzik yapacağız? Black Metal mi, speed metal mi?' diye düşünürler. Sen yalnızca çalmalısın. Seyirciden bir kısım kıç gediği ('göt deliği'nin ayıpsız şekli) ne olduğunu bağıracaktır. Eğer 'Siktir!' derlerse, ne olduğunu biliyorsun!"

Yamuk (!) biri gitar çalınca ben hep "Siktir!" diyorum. Şimdi o punk mı yapıyo oluyo?

AZRAİLE İNAT

DEF LEPPARD

Süreyya İZGİ

Def Leppard cephesinde her albüm öncesi bi sakatlık yaşama geleneği yine bozulmadı ve böylelikle malumunuz "Adrenalize"a gelindi. 1983'te "Pyromania"nın kayıtları sırasında o zamanlar grubun ritm gitaristi olan Pete Willis'in alkol yüzünden gitar tutamayacak duruma gelip şutlanması, "Hysteria" öncesinde davulcu Rick Allen'ın Sheffield'da sevgilisine giderken abazalığın verdiği acıyla gaza basıp o hızla bilmemkaç takla attığı kazada kolunu yitirmesi, "Hysteria"nın kayıtları sırasında prodüktör John Mutt Lange'ın arabasıyla bi yerlere çarpması, hatta aksilik sayabilirseniz solist Joe Elliott'ın yine "Hysteria"nın kayıtları sırasında kabakulaktan iki hafta yatması ve Rick Savage de tam tuvaletteyken suların kesilmesi, Def Leppard'ın "Adrenalize"a gelene dek yaşadığı başlıca aksiliklerdi. Eminim ki aranızda "Adrenalize' öncesinde nooldu ki lan?" diyecek kadar ilgisiz, görgüsüz, utanmaz, arlanmaz, üzümsüz kekler yoktur. Ama ben var sayıp yine de açıklayayım Def Leppard'ın adının "cenabet grup"a çıkmasının nedenini. Nolcak açıklasam, incilerim mi dökülür sanki? 9 Ocak 1992'de grubun kurucu ekibinden Steve "Steamin'" Clark, resmen öldü. Resmen diyorum çünkü aslında o, aylar öncesinde ölmüş gibi olmuş da, tıp diliyle bitkisel yaşam adı altında uzatmaları oynamıştı. Ne var ki 9 Ocak'ta hakem bitiş düdüğünü çalıverdi. Ama aslına bakarsanız, Clark, Def Leppard için ölümünden neredeyse 1,5 yıl önce, sizin "Def Leppard yeni albümü yakında çıkarır herhalde," diye düşündüğünüz günlerde, Aralık 1989'da bitmişti.

Steve Clark, öldüğünde sadece 30 yaşındaydı. Ama alkolle problemi, özellikle son sekiz yılında ayrılmaz bir parçası gibiydi. 1982'den beri tedavi gören gitarist, dünya çapında 15 milyondan fazla satan,

42 platin ve 6 altın plak kazanan "Hysteria"da sanıldığından çok daha az gitar çalmıştı. Asıl yük, bu son albümdeki gibi Phil Collen'ın üzerindeydi. 1990 Eylül'ünde grup üyeleri, ziyaret için rehabilitasyon gördüğü Minneapolis'e kadar giden Joe Elliott ve prodüktör John Lange aracılığıyla Clark'a alkol ve uyuşturucuyu bırakıp yaşamını düzene koyması için son bir altı ay tanıdılar. Ama Joe'nun Steve'e bunları söylediğinde onun kanındaki alkol oranı 0,59'du. Zeppelin davulcusu Bonham'ın 0,41'le öldüğünü, normal bir alkol komasının da 0,30 olduğunu söylersek Steve'in double komada olduğu, toprağa baktığı yeterince anlaşılır di mi? Herneyse sonuçta Steve, o altı ay tamamlanmadan, 30. yaşgününün kutlayamayacağını iddia eden babasını yalancı çıkartmadan 29 yaşında nalları dikti. Elbet arkasında bıraktıklarını bir miktar üzdü Steve ölerek, ama onlar üzülmesin diye de ölmemezlik edemezdi sanırım. Grup elemanlarını asıl üzen, onun ölümü değil, ruhunun yavaş yavaş yokolması, ölmesiydi. Sheffield'lı bir taksi şöförünün oğlu olan Clark, gruba katıldığında 17 yaşındaydı. Bayaa iyi çalan, gelecek vaadeden bir gitaristti. Üstelik, Leppard parçalarındaki sayısız unutulmaz riff de onun imzasını taşıyordu. Ama 18 aylık "Hysteria" turnesinin başında alkol sadece gözlerini değil, hırsını da bozmuştu. Bi kere, herifin en sevdiği işlerin başında turneye çıkmak ve konser vermek geliyordu. Stüdyodan çıkıp, turneye başlamayı en çok o isterdi grupta. Ama Amerika turnesi sırasında konsere çıkmak istemediği için banyo aynasını eliyle kıran da kendisiydi. Ölümüne yakın Clark, Minneapolis'e yerleşmiş, rehabilitasyon ve terapi muhabbetleriyle meşguldü. Ve yaşamının son birkaç ayını sahnelerde değil, hastane odasında, zaman zaman da her nasıl bulduysa içki şişelerinin arasında geçirdi Steve. Soora bi gün öldü. Ama bu, ani bi ölüm değildi. Hele hele, Def Leppard hiç de şok mok olmamıştı. Çünkü bekleniyordu. Hani 107 yaşında bir ananeniz vardır da "ne zaman ölücen yaa?" diye gözünün içine bakarsınız. Aynı onun gibi işte. Clark'ın ölümünü çok çabuk atlatıp "Adrenalize" çalışmalarına dönen grup, bu "soğukkkanlılığı" Rick Allen'ın trafik kazasında edindiği tecrübeye bağlıyor. Aslında albüm Steve'den önce kaydedilmişti, ama hani bir ihtimal, belki düzelir de gruba katılır diye bir açık kapı bırakmışlar onun için. Herif ölünce de yeniden kaydetmişler. Hem de çok kısa bir sürede. "Bunu Rick'in kazasından sonra öğrendik. Yani orada takılıp kalmamayı, moralimizi boşuna bozmamayı. Çünkü Rick'in harika bir tutumu vardı kazadan sonra. 'Sol kolum yok, ama en azından sol bacağım var,' demişti. O zaman bunu gözönüne alıp devam etmiştik. Bu kez de Steve yoksa Phil var dedik, -tabii bir yandan da yeni gitarist arayışımız sürdü- ve albümü kısa sürede tamamladık," diyor Joe.

"Adrenalize" biliyorsunuz ki Def'in 1987 tarihli "Hysteria" sonrası ilk albümü. Ve aritmetiğiniz kuvvetliyse anlamışsınızdırki arada 5 yıl var. Peki bu adamlar 5 yıl boyunca hep ağladılar mı? Herşey ters mi gitti? Hiç mi biri, işte atıyorum Joe'yu arayıp "Abi müjde totoda 13 + 1 tuttumuşun," ya da "Joe bey, Tanzanya'daki 107 yaşındaki ananeniz öldü ve bütün mirasını size bıraktı..." gibi şeyler demedi? Valla açıkçası bunları dememiş olma ihtimalleri, demiş olma ihtimallerinden çok daha fazla, ama bu beş yıllık arada Joe, Rick Allen ve Phil evlenmiş. Tabii birbirleriyle diil, kendi görlfirendleriyle! Üstüne üstlük davulcu Rick, bi de baba olmuş. Joe kendi home-stüdiosunu kurmuş. Basçı Rick Savage da Joe'lara giderken otobüste şöför bi kere bile paso sormamış iyi mi? Ama hiçbiri yine de Clark'ı kurtarmak için harcadıkları zaman ve enerjiyi unutamıyor. Özetle bir alkolikle evli olmanın zorluklarını... "İnsanı deli ediyor düşündükçe. O kadar iyi bir insandı ki. Onu korumak istiyorduk, kurtarmak istiyorduk. Öldükten sonra ona bakmak için ne kadar çaba harcadığımızı anladık. Bütün yaşamımız ona göre planlanmıştı..." diyor Joe ve ekliyor: "Çoğu insan yaşamın 30'unda bitliğini sanır. Ama 30'unda ölürsün ve yaşam daha başlamamıştır.." Aaa baydı lan, kapatıyorum bu Steve muhabbetini. Topraa bol olsun pezevenkin. Cesetlerle mi uğraşıcaz akşam akşam yaaa?

Def Leppard, 1977'de kurulduğunda müzikal klişeler ve ortayaşlı süperstarlardan oluşan (Zep-Deep-Sab-Thin gibi) İngiliz müzik piyasasına enerji ve özgürlük getirmişti. NWOBHM olarak isimlendirilen bu çıkış daha bi dolu grubun katılımıyla İngiliz heavy rock platformunda kelimenin tam anlamıyla bir devrimdi. 1979 Ocak'ında kendi plak şirketleri Budgeon Riffola'dan çıkarttıkları self-titled ilk EP'leri, özgün bir stilin yanında UFO, Zeppelin, Thin Lizzy ve Rush etkileri de taşıyordu. Ama melodi ve vokal vurguları "Adrenalize"da da öne çıkan 70'lerin popuna olan aşklarını gösteriyordu. Joe bu konuda "NWOBHM etiketini sevmiyor, hatta nefret ediyorduk. Hala da belli bir yere kadar nefret ediyoruz. Çünkü NWOBHM'in azılı isimleri olan Iron Maiden, Samson, Angelwitch ve Tygers of Pang Tang'in sounduyla bizimki arasında dağlar kadar fark var," diyor ve ekliyor, "Onlar Hawkwind'in 'Silver

Machine'ini, 'Black Sabbath IV'ünü dinler gözükürken biz 'Queen II' dinler gibiydik. Hatta ben ilk Sabbath albümümü üç yıl önce aldım..."

1988'de birbuçuk yıllık "Hysteria" turnesini bitirdikten sonra sadece üç hafta tatil yapıp "Hysteria"yı kaydettikleri Hollanda'daki stüdyoya kapandı Def Leppard. O zaman "Bu albümü 'Hysteria'dan daha kısa zamanda bitirmeliyiz," diye geçirmişler içlerinden. Çünkü hazırda "Hysteria"ya sığdıramadıkları iki parçaları bile varmış. (Bu arada, "Hysteria" ile "Pyromania" arasında da 4 yıl var.) Stüdyoyu 8 aylığına kiralamışlar ama 6 haftada vazgeçmişler kayıttan. Çünkü tek bir parça bile kaydedememişler. Daralgelmiş herhalde. Mekan değişikliği olsun diye Amsterdam'a taşınmışlar, ama o da bi boka yaramamış. 6 haftada yapabildikleri tek şey, Collen'ın "Tear It Down" ve "Tonight"daki sololarını kaydetmek olmuş. Savage, çalışmaların yavaş gitmesinin asla bir süperstar rahatlığı olmadığını söylüyor. "Adrenalize için stüdyoda iki yıl geçirdiğimizi duyunca insanların hergün bir iki saat çalışıp iki hafta tatil yapmışlardır diye düşündüklerine eminim. Ama yalan söylemiyorum, bu albüm için günde 12 saat çalıştık ve sadece haftasonlarını tatil ilan ettik. Aslında bu bile bizim için lükstü. Çünkü "Hysteria" sırasında haftada 7 gün, günde 12 saat çalışmıştık," diyor.

Son iki Def Leppard albümünde prodüktör olan John Mutt Lange, bu albümde idari prodüktör görevinde ve dokuz parçada da imzası var. Albümün prodüktörüyse Mike Shipley ile Def Leppard. Bu arada konuyla alakası tartışılır ama John Mutt, Bryan Adams'ın "Waking Up the Neighbours" albümünün de produktörü. Ve Adams'ın bu albümü aynı Def Leppard albümleri gibi. Bunu Çağlan'la da tartıştık ve bizim kek "Demek ki Def'te bi bok yok, mesele John Mutt'teymış," dedi. Ama bence değil. Çünkü "Adrenalize" da müzikal yapısıyla tıpkı "Hysteria" ve "Pyromania" gibi bir albüm. Belli bir müzikalite hakim olmasına karşın bir bütün olarak düşündüğümüzde bu iki albümün düzeyine ulaşması zor görünüyor. Bildik vokal stili, alaşılmış ritm ve riff'ler, tanıdık sololar... ama bence besteler boktan. Yani "5 yıl sonra bunu mu çıkartacaktın z?" dedim ben ilk dinlediğimde. Ya tabii ki dünyanın heryerinde listelere direk 1 numaradan giren bir albüme "kötüdür" diyemem ve dersem de ayıp ederim, saçmalarım, otoritemin tartışılırlığı... Ama açıkçası albüm iyi olmadığı gibi kötü de değil. Tabii bir "Pyro." ya da "Hysteria"yla kıyaslamadığınız zaman. İçinde asla bir "Too Late For Love", "Foolin", "Rock of Ages" ya da "Love Bites", "Pour Some Sugar on Me" bulamazsınız. Ve eminim ki albümün ilk single'ı "Let's Get Rocked", atıyorum, "Hysteria"da yeralsaydı orta derecede iyi bir şarkı muamelesi görürdü. "Tonight" ve "I Wanna Touch U" da. Surpriz hiçbir numara yok. Herşey yerliyerinde, herşey Def Leppard ve John Mutt'un direktifleri doğrultusunda, Mike Shipley'in varlığını hissettirecek anormal değişiklikler yok. Herhalde o da aynı kafadan. "Adrenalize"ın şişirildiği kadar iyi olmadığı fikrindeyim ben.

Topluluk albümün isminin seçimi sırasında oldukça büyük bir buhran yaşamış. Rick Savage, albümün isminin "Dementia" olmasını önermiş. Phil okey vermiş ama "sonu -ia olan kelime bulmakta zorluk çekiyormuşuz gibi duruyor," diye iğnesini batırmaktan da geri kalmamış. Joe Elliot ise kusmak için pencereye doğru yönelmiş. 2,5 saat tartıştıktan sonra Joe öyle kızmış ki "Adını bok koyun, umrumda değil," diye bağırmış. En sonunda albüme böbrek üstü bezlerinde salgılanan bir hormonun adını vermekte birleşmiş dörtlü. Dörtlü deyince bilyorsunuz bu herifler artık beşli. O da bi olay! Steve'in ölümünden sonra başlayan ve John Sykes üzerinde odaklanan gitarist arayışı, daha sonra albümün dört kişiyle kaydedilmesi nedeniyle yoğunluğunu yitirmiş. Ama studyodan çıkıp turne planlarına başlayınca anlamışlar ki bu iş sadece Phil Collen'la olmayacak. Çünkü Def Leppard, çift gitar soundlu bir topluluk olarak tanındı. İlk olarak yetenekli ama tanınmayan Hewey Lucas'la denemeler yapan topluluk sonucun tam bir fiyasko olması üzerine daha önce DIO, Riverdogs, Whitesnake ve Foreigner'dan Lou Gramm'in kurduğu ama kısa ömürlü olan The Shadow King gibi gruplarla çalışmış Vivian Campbell'le deneme kayıtları yaptı. Bu çalışmalardan iki gün sonra Def Leppard'ın yeni gitaristi, plak şirketleri Phonogram'ın sağa sola çektiği faks arla tüm dünyaya açıklandı: Vivian Campbell! Solist Joe Elliot, Campbell'i seçme nedenlerini şöyle sıralıyor: İyi bir müzisyen, turne tecrübesi var, vokal armonilerine kat lacak sese sahip, ayrıca NWOBHM mezunu. İrlandalı gitaristin ilk grubu da bu akımın en başşaklı gruplarından Sweet Savage... "Ee bundan iyisi Şam'da kayısı yani. Genç, Def Leppard'la ilk konserine 20 Nisan'da Wembley'de baba Freddie Mercury'nın anısına düzenlenen organizasyonda çıktı ve doğrusu gözümüze de hoş geldi... Vivian da Def Leppard'a hoş geldi. Def Leppard da sahnelere yeniden hoşgeldi. Yazının sonu da size hoşgeldi. Davulun sesi de uzaktan hoşgeldi. Yiyorsa otur sen yaz 3 sayfa Def Leppard yazısı.

OĞÜN SANLISOY

Röportaj: Çağlan TEKİL
Fotoğraflar: Maruz MÜŞKÜL

Pentagram, piyasada olduğu yıllar içinde adından sıkça bahsettirmesini bilen bir topluluk. Ancak her dönem gitarist ve vokalist açığı da yaşıyor. Geçtiğimiz günlerde İsveç'e uğurladığımız solist Bartu Toptaş'ın yerine gelen isim ise Ogun Sanlisoy. Ogun, 1971 doğumlu ve Mimar Sinan Üniversitesi, Endustri-Tasarım Bolumu 4. sınıfta okuyor. Müziğe 4-5 yıl önce adığı elektro gitarla başlamış. Yaklaşık 3 yıldır da akustik gitar çalıp, vokal yaparak barlarda söyluyor. Şu sıralar Fenerbahçe'deki Lavinya Bar'da çalan Ogun, bar deneyiminin dışında Kadıkoy Bostancı grubuyla bir çalışma yaparak grup deneyimi de kazanmış.

Bir gun, daha onceden tanıştığı Demir ve Tarkan ikilisinin, Tarkan olanından bir telefon almış. Tarkan ona İstanbul'da ne yaptığını, grubu olup olmadığını sormuş. "Yok, filan dedim. 'Ya bize vokal yapar mısın?' dedi. Bu teklifi ciddiye almadım, çünkü dinlediğim ilk albümleri benim dinlediğim türe göre çok farklı, yani çok hızlı. Dolayısıyla ben ilk o tür vokali yapmama imkan yok. Sonra 'Bana ters bu, Tarkan,' dedim. Tarkan ise yeni çıkacak albümün çok değişik temalar üzerine kurulu olduğunu söyledi. Ben de denemeye karar verdim," diye anlatıyor Ogün.

Ogün'le randevumuz Hakan'ların evindeydi. İlginçtir, bu randevudan Hakan dışında herkesin haberi vardı. Bu onu biraz kızdırsa da, "Bak oğlum, bu herifi artist yapıcaz," gibi telkinlerimiz sonucu evinde röportaj yapmamızı kabul etti. Tanıyanlar bilir, Hakan'ın evinde iki tane köpek eşliğinde yaşamasına rağmen ilginç bir insandır. 3 ay her fırsatta tanıtmama rağmen ne kadar şamata herifler o duklarını yazmayı unutmuşum (Hakan, reklamları arttırırsın artık). Zaten Ogun'u da müzikten çok elemanların harbiliği cezbetmiş. Daha önceden tanıştığı Demir ve Tarkan'ın müzisyenliğinden asla kuşkuya düşmemiş. Pentagram'la ilk sahne deneyimini Açıkhava Tiyatrosu'nda yaşayan Ogün, "Daha önceki grubumda Amerikan-rock türü vokal yapıyordum. Bu türü ilk kez denedim. Konser çok kötü bir başlangıçtı benim için. Bir gün öncesinden sesim kısıldı, konser sabahı heyecandan ölüyordum, acaip stres vardı üzerimde. Herkesin götü yemez Açıkhava'da çıkmaya. Bir de konserdeki odak

noktası bendim. Basın acaip abartmıştı, işte 'Pentagram'ın yeni vokalisti bilmem kim,' diye. Herkes 'Kim ulan bu?' diye düşündü sonuçta. Birşeyler yapmak zorundaydım doğal olarak. Şanssızlık bu işte, çok kötü bir sahne düzeniyle çaldık. Aslında çok zor bir iş becerdiğimize inanıyorum. Çünkü resmen parçaları kulaklarımızı tıkayarak çaldık. Bir program var. Herif kulaklıktan müzik veriyo. Sen o müziği dinleyerek başka bir şarkı söylemeye çalışıyorsun. Ben resmen Hakan'ın ellerine bakarak şarkı söyledim," diye anlatıyor.

Ogün o konserde elinden gelene yaptığına inanıyor. Daha ilk konserinde kötü bir anısı bile olmuş. "Bir ara acaba seyirci ne yapıyor diye merak edip, sahnenin önündeki boşluğa baktım. Seyircinin biri önce hareket çekti, sonra da tükürdü. Çok kötü o dum o anda. Seyirciye arkamı dönmemin sebebi ise sesleri duyamamamdı," diyor Ogün.

Pentagram'la randevulaşmak ve fotoğraflarını çekebilmek kabiliyet ister. Asıl bizim merak ettiğimiz her defasından nasıl bu kadar fotojenik eleman bulabilmeleri! Herifler muthiş çıkıyo fotoğraflarda kardeşim. Neyse, Ogün'ün gruba girmeden önceki Pentagram'la ilgili düşüncelerini sorduk. "İlk dinlediğimde 'Ne boktan herifler bunlar ya,' diye düşünmüştüm. Doğru söyluyorum, ama ne zaman beğendim bilmiyor musun? 'Abi 2 parça var,' dediler. Zaten benim de o iki parça dikkatimi çekmişti. 'Powerstage' ve 'Rotten Dogs'. Ondan sonra Hakan bu parçaları konserde çalabileceğimizi söyledi. Dolayısıyla kendimi vererek dinledim. O kadar da kötü olmadığına karar verdim," diye cevaplıyor.

Beste çalışmaları yok. Parçaları çalışmak için kaseti dinlediğinde Hakan'ın vokalini anlamakta birhayli zorlanmış. Bartu'dan daha tiz bir vokali var. Bartu'nun punkvari vokali yerine rock/metal vokali yapmayı düşünüyor. Ama bu kesinlikle boğuntu olmayacakmış. Daha melodik ve açıkçası ne dediğinin anlaşılacağı türden bir vokal. Pentagram'ın baştan aşağı yenilendiği ve 2 yeni üyesiyle doldurduğu bu ikinci stüdyo albümünün kayıtları sürüyor. Konserde Ogun için ne düşündünüz bilemem ama bence onu kaseti dinledikten sonra yargılayın. En doğrusu bu çünkü...

PROTECTOR

Maruz MUŞKÜL

Açık Hava Tiyatrosu'nda belki de hayatımda izlediğim en kötü konser olan Hole in the Wall, Pentagram ve Holy Moses'in dublörü olarak sahneye çıkan ve rivayetlere kulak kabartırsa (hiç kabarmış kulak görmedim ya, neyse) kendilerinin de dublörü vaziyetindeki ( ) Protector'la "sallantılı" mülakatımın genel öykusüdür.

O meşum gece; Laneth ve Ankara tayfasının Cumartesi gecesini tavuk gibi evde geçirmek istemelerine şiddetle karşı koyup Kemancı'da kaldım. İşte, Cengız, Orkide, Hasan, Yeto vs. lavuk lavuk Köpeşte muhabbeti yaparkene bir anda Protector ve onları gezdirmek le görevli oldukları muhtemel bir takım adamla ufukta belirdi. Ufuğa oradan çekilmesini söyleyip herifl erin kulak dozlarına mumkün oldugunca yaklaşarak, gündüz dest-i izdivacına sorgusuz sualsiz sahip olunan kulaklarımın intikamını "He Hooo Istan-böaaarghh" d yerek aldım. Tabii her fler bana karşılık vermeyip, yuzlerinde "sevimli turist" ifadesiyle Misket'e doğru yöneld ler. Motörhead, Harun Kolçak'tan daha mı çekici geldi, neden bilinmez gerisin geri Kemancı ya doğru tekrar ller emeye başladılar. Ben de en Hamzavari (Hamza Kemancı nın iyi garsonlarındandır) hareketlerle herifleri içeriye oturttum. Niye kotü olduklarını sorduğumda herifin yuz ifadesi harbiden görü meye değerdi. Cevabı da beni oldukça göçertti aslında. Sanki ben soru sormamışım gibi bira bardağını kaldırıp "Cheers" türü bışiler dedi. Efendim, gençler İstanbul'a hayran kalmışlar da, aslında turne dolayısıyla çok yorgunlarmış da, tek istedikleri evlerine dönup biraz dinlenmekmiş de filan. Köprü ye "ucuz, iy muzık olan ve hareketli bir yer olmas," gibi nedenlerle övgü yağdıran Protector, Halıç'ı e aram zda sadece bir tak m dubaların bulunduğunu öğrenince bayaa bı tedirgin oldu. Laneth tayfasını röporta, konusunda ekeceklerini b lseydım size ciddi (veya gayrı ciddi) bir roportaj yazab ırdım. Ama herıflere ne sordum, ne sormadım pek hatırlamıyorum. Bır ara head-bang yaptığımızı, Orkide'nın herıflere aşık olduğunu, Orkide'nın sevgilisi ve benim de kadım dostum olan Cengız ın beni düzmekle tehdıt edişını, bira bardak arını, Ethem'in Protector'un gelişinden itıbaren mılleti provake eden şark lar çalışını ve o gece nerde ve k mınle yattığımı hatırlıyorum. Son iki olayın sızı ilgilendirmedığ n, bıldığımden yer / ısim belırtmıyorum. (Sadece şunu bı ln kı Cengız değı dı ve tabıı kı bır hatundu) Protector'un bır iyi yönü bana bıra ısmarlamalarıydı. İşte bu kadar!

S.O.D., VINNIE MOORE, AL DI MEOLA, JUDAS PRIEST, FISHBONE, SISTERS OF MERCY, DANZIG, ALL ABOUT EVE, SILVERFISH, SOUNDGARDEN, MARILLION, KILLING JOKE, LOU REED, LIVING COLOUR, JOE SATRIANI, FUGAZI, CORROSION OF CONFORMITY, KING'S X, CHARLATANS, SUICIDAL TENDENCIES, JOAN JETT, DEAD CAN DANCE, VAN HALEN, UK SUBS, WIRE, DAMNED, CLASH, RED HOT CHILI PEPPERS, BUTTHOLE SURFERS, RENAISSANCE, R.E.M, PUBLIC IMAGES LIMITED, NEW YORK DOLLS, TALK TALK, U2, D.R.I, TAD, TALKING HEADS, LIVING DEATH, KANSAS, PRIMAL SCREAM, LUSH, DREAM SYNDICATE, MIS-FITS, TOM WAITS, TIN MACHINE, MUDHONEY, DAMN YANKEES...DEATH, METALLICA, ANTHRAX, MORBID ANGEL... BLACK SABBATH, RAINBOW, RUSH, YES, DOORS...*ve diğerleri*

Zihni / TEŞVİKİYE

ALBÜMLER

YNGWIE J. MALMSTEEN - Fire and Ice (Elektra / MMY).....????

Kimse bu herifin kötü gitarist olduğunu iddia ve iyi gitarist olduğunu da inkar edemez, ama bence bu eşşekkafanın sıkı bir prodüktöre ihtiyacı var. Öncelikle beyimizi Blackmore ve Rainbow kompleksinden kurtaracak, sonra da mümkünse şarkı yazmayı öğretecek. Bir önceki albümü "Eclipse" çıktığında yıkım olmuş. "neyse üzülmeye gerek yok, herif yapabileceğinin en kötüsünü yapmış, bundan sonra o kadar kötüsü olmaz," demiştik. Yanılmışız. İtiraf ediyorum, "Eclipse" iyi bir albümdü. Her şarkı da yerli yersiz gitar sololar, albümün bir virtüöze ait olduğunu kanıtlamak istercesine kulaklarınızı tırmalıyor. Şarkı deyince, çoğu berbat ama bir "Teaser" var ki Yngwie'nin onu utanmayıp albümüne alması çok üzücü. Olmamış koçum. Yeniden yap bence. Bi de kendine çoki düzen ver, Blackmore olamayacağını olmana gerek de olmadığını anla ve kendine özgü bir stil yarat, onun üzerine git. Çünkü eşşek kadar oldun, hala bilerine özenip durmak olmuyor. O stili yaratacak yetenek de, kafa da damarlarındaki kanda mevcut. İsveçlilere kek derler ya neyse. Ve siz Laneth okurları, almayın bu albümü de, anlasın beyimiz kötü şarkı yazmanın nelere mal olduğunu.

Süreyya İZGİ

SOUNDTRACK - Wayne's World (WEA/MMY).....LLLL

Sıkı bir film, sıkı bir albüm. Yakın gelecekte ülkemizde de vizyona girmesi beklenen Wayne'in Dünyası harbi acaip. Filmin soundtrack'inde Queen'den "Bohemian Rhapsody", Cinderella "Hot and Bothered", Red Hot Chili Peppers'dan "Sikamikanico", Black Sabbath'dan "Time Machine", Jimi Hendrix'ten "Foxy Lady" ve Alice Cooper'dan "Feed My Frankenstein" var. Daha niceleri de var tabii. Bullet Boys, Eric Clapton, Tia Carrare gibi. Bence alın.

ÇAĞLAN TEKİL

RED HOT CHILI PEPPERS - Blood Sugar Sex Magik (Warner/MMY).....LLLL

Los Angeles'li dörtlünün bu altıncı albümü de gerek lirikleri, gerek de müzikal açıdan ilk beşinin çizgisinde. Dinsellik fazlasıyla ağırlıklı, müzikteyse grubun kurulduğu günden beri rotasını belirleyen funk, altyapıyı oluşturmakta. Albüm bi garip açılıyo. Ama doğrusu sonradan açılıyo. Bu herifleri türlerini "hardcore, bone crunching, psychedelic sex funk rock" olarak tanımlıyorlarsa da ben kısaca funk rock diyorum. Albümden özellikle "Funky Monks Suck My Kiss" grubun çizgisinden hayli dışındaki "Under the Bridge" her ne kadar bana fazlasıyla "Hotel California"yı anımsatıyorsa da "Sir Pyscho Sexy" beğendiklerim. Funk rock diyorsanız bırakın Extreme'in peşinde koşmayı da RHCP'e kulak verin. Pişman olmayacaksınız...

SÜREYYA İZGİ

MAVİ SAKAL-Çektir Git (Uzelli) LLL

Yıllar önce Açıkhava da seyrettiğimde çok hoşuma gitmişti Mavi Sakal. Ama bu kez o kadar harbi değiller. Nedenini ben de bilmiyorum ama ilk dinlediğimde aldığım tadı alamadım. Arşiv için mutlaka gerekli. Ama sadece arşiv için.

ÇAĞLAN TEKİL

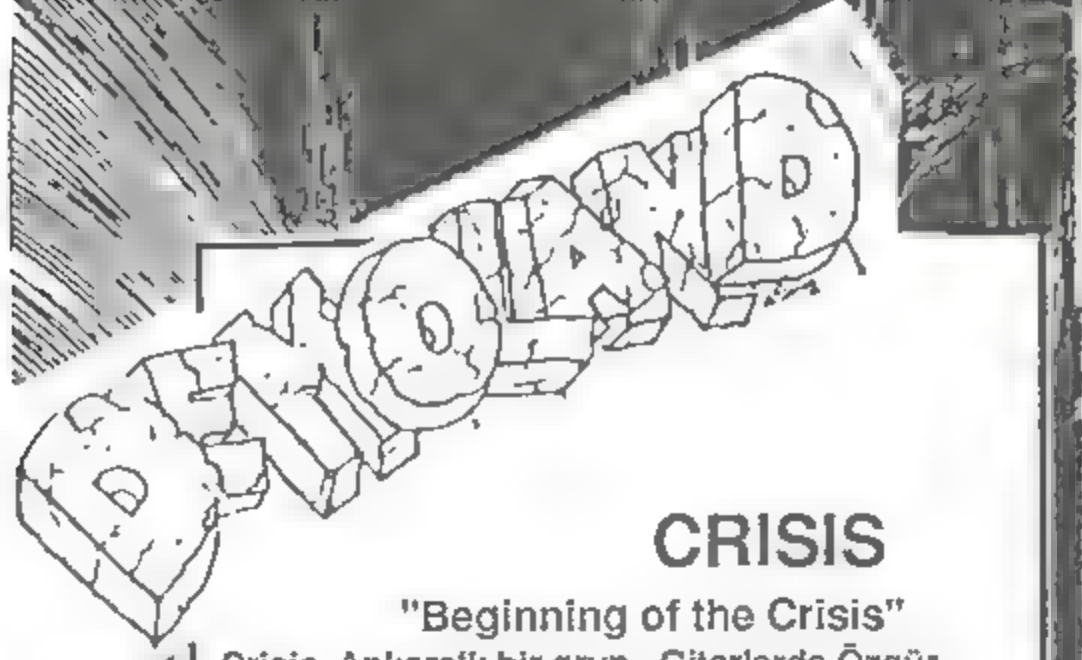

CRISIS

"Beginning of the Crisis"

Crisis, Ankara'lı bir grup. Gitarlarda Özgür Lale ve Caner Tümay, vokalde Özgür Demirtaş, basta Özgür Özbek ve davulda Sertaç Durmaz'dan kurulu. "Beginning of the Crisis" adını taşıyan demoları 5 parçadan oluşuyor. Kasetin ilk 4 parçası şu an kapalı olan bir stüdyoda, son parça ise MPC stüdyosunda kaydedilmiş.

Bu kaseti de diğer Ankara gruplarınki gibi Beyza yolladı. Thrash grubu Crisis, beklediğimden daha iyi çıktı. Kendilerini kanıtlama çabasına girmeden basit melodiler üzerine kurulu bir sound oluşturmuşlar. Vokal çok baba. Hatta dinlediğim en iyi vokallerden biri diyebilirim. Açılış parçası "Pray for Justice" adını taşıyor. Mixaj iyi. Zıller yeterince duyuluyor. Yalnız aralarda hafif bir bas sorunu seziliyor. Kayıt çok bas olmuş. Yüksek volümle kaydedilen kaset, volümü kısmanıza neden oluyor. Vokal çok çok iyi. Davulun speed ritmi çok oturaklı. İkinci parça "War Game" adını taşıyor. Oldukça iyi bir parça. Yukarıda da bahsettiğim gibi ritmler basit ve akılda kalıcı. Ardından gelen "Mortal Terror" ve "Temptation" sıkı parçalar.

Beyza'nın dediğine göre ise demonun sonunda yeralan "Misfits" en baba parçalarıymış. Bu parçanın kaydı en iyiymiş.

Demoyu 15.000 TL. karşılığında;
Sertaç Durmaz, 65. Sok, 26/10 06510 Emek - Ankara adresinden edinebilirsiniz.

ZARİFE'nin GÜZEL SESİ

'AYI OLMAYIN' MUTLU OLUN!

Geçen hafta Show dergisinin bir muhabiri Çağlan, Kenm ve benle konuştu. Daha doğrusu Çağlan ve Kenm'le konuştu; ben de dinliyormuş gibi yaptım. Yok, aslında söyledikleri üzerinde düşünmekle meşguldüm Kenm, "Metalciler kurulu düzene karşıdır," gibilerinden birşeyler söyledi. (Cümleyi yanlış hatırlıyor olabilirim, sonuçta ona benzer yaygın bir kanı var zaten.) İnsanlar bir şeye neden karşı olurlar? Memnun olmadıkları veya düzeltmek istedikleri için. Mutabık mıyız? Şimdi bizim "düzenimizde" -politikayı katmazsak- memnun olmadığımız neler var? Kişiye göre değişir tabii, ama bir takım kısıtlayıcı gelenek - görenekler (görücü usülü, bekaret vs.), önyargılar ("Saçı uzunsa ibnedir," gibi) sayılabilir herhalde.

Beni de düşündüren bu oldu; toplum düzenine, önyargılara karşı gözüken insanlardan bir çoğunun daha farklı, aynı derecede önemli bir sürü önyargısı var!

Sizce Araplar pis mi? Kızlar kek mi? Kürtler arasında zeki insan çıkmaz mı? Erkekler çamaşır yıkayamaz mı? Kızlar erkekler kadar sert müzik dinleyemez veya çalamaz mı? Zenciler köle müşe yaramazlar mı? Türkler en büyük mü? İmam Hatip'te okuyanlar kötü, gereksiz veya zavallı mı? Bir grup glam yapıyorsa, "kız grubu" veya kek mi? Bir grup death yapıyorsa müzikten anlamıyor demek mi?

Yukarıdakilerden sadece birine bile "Evet," diye cevap verdiyseniz bu sizin en azından bir takım konularda önyargılı olduğunuzu gösterir. İmam Hatip'te okuyan, son derece bağnaz birini tanıyor olabilirsiniz. Hatta iki, üç, beş, on kişi bile tanıyor olabilirsiniz. Bu hepsinin bağnaz olduğu anlamına gelmez. Topluluklar için genelleme yapmak yanlıştır, sizi doğru sonuca götürmez. Bunların "Heavy metal kuru gürültüdür," "Şu kız erkeklerle birlikte yürüyorsa kesin "kirlenmiştir," "Gece 11'de eve dönüyorsa orospudur," Metal grubunda çalıyorsa, metal dinliyorsa serserdir," türünde saçma önyargılardan hiç farkı yok.

Bunlar beni bayağı rahatsız eden bir şeyi daha aklıma getiriyor; düşüncesizliği... Küçüklükten bu yana söylenir, "Kendine yapılmasını istemediğini, başkasına yapma," işte, çuvaldız hikayesi falan. Ama öyle! İnsan karşısındakinin duygularını, bulunduğu durumu, düşüncelerini düşünmeli anlamaya çalışmalı. Bir kişi hakkında karar vermeden önce, kendisini o kişinin yerine koymalı. Bunu yeterince yapmıyoruz; yapsak saçma sapan kavgalar çıkmazdı; belki saçma sapan savaşlar bile çıkmazdı! (Fazla iyimserlikden kim ölmüş?)

Şimdi diyoruz ki "Abi, gruplar parasız konsere çıkmasın? Salak mı bunlar?" Kanaatimce gruplar belli bir yere gelene kadar beleş konser vermek zorunda. Yoksa o "belli yere" gelemezler. Ben grup kurdum, 3 şarkı yaptık, güzel de isim bulduk. Hadi Güven bize konser düzenle, ama 500 kağıt isteriz. (İlk konserimiz diye ucuz...) Güven bize nah konser düzener, onun yerine 500 kağıda Volvox'u getirtir. Acaba kim çıkarsa daha çok seyirci gelir? !! Hadi diyelim biz 500 istiyorsak Volvox 1000 istiyor. Güven durumu kurtarmak için bilet fiyatlarını 50 kağıt yapıcak. Kimse gelmeyecek. Güven batıcak. Nah bize bi daha konser. Bence böyle bu. Değilse söyleyin. (Bu arada yukarıdaki isimler hayal ürünüdür. Tanıdığınız birilerine benziyorsa, tamamıyla tesadüfidir.)

Sonra diyoruz ki "Türk düşmanları Laneth'e giremez. Dinlemeyin bu herifleri!" Kanaatimce Türk düşmanıysa, Türk düşmanı. Bizim nasıl bir takım önyargılarımız olabiliyorsa, onların da olabiliyor. Önyargı üzerine gidilerek yıkılmaz; boykot ederek yıkılmaz; yağcılık bir işe yaramaz. Olduğun gibi olacaksın; zamanla yıkılır. Hem birçok kişi müziği sözleri anlamadan dinliyor. Ben şahsen şarkı sözleri önümde yazılı değilse anlamıyorum. Dolayısıyla birçok zaman sözleri umursamıyorum. Bu bilinçsizlik değil bence. "Beni sadece müzik ilgilendiriyor, sözlerden bahane," demek de gayet normal. Bana kalsa eğer "Türk düşmanı grup" iyi müzik yapıyorsa, güncelse ve tutuluyorsa Laneth'e girmemesi için bir sebep yok. Sen tanıtırsın isteyen okur, isteyen okumaz; isteyen hak verir, isteyen vermez, isteyen dinler, isteyen dinlemez...

İki yüzlülük, düşüncesizlik, çok bilmişlik kötüdür gençler. Yanlış hatırlamıyorsam, ve yanlış anlamadıysam Badluck bunlara "ahkamcı" diyor; Asım Can Gündüz de aynı şeyi "Herkesin içindeki ayı," olarak nitelendiriyor. Saydığım hatalara kendimin de düştüğüne eminim, ama düşmemeye gayret ediyorum. Milletin ağzında sakız oldu, yok "dayanışma", yok "ateşe körüklüğe vermiyor," "kolluk kuvvetleri konsere beleş giriyor," cart curt. Karşındakini düşünürsen zaten böyle hatalara düşmezsin. Bir ufak not: Arkadaşlık gibisi yok, arkadaşınızın değerini harbi bilin; ban onlara kazık atmayın. Bir izci şarkısı var,

Make new friends
But keep the old
One is silver
And the other gold

diye... Güzel bir şarkı. Bilenler bilmeyenlere anlatsın.

Mutlu olmanız dileğiyle...

ZARİFE

GÜRÜLTÜLÜ YERLİ ALBÜMLER

1 (1) Murky Bedlam - **Hazy Hill**
2 (5) Rools 4 Fools - **Dr. Skull**
3 (3) Live at the Trail - **Pentagram**
4 (2) Demo-cracy - **Frustration**
5 (4) End of Lunacy - **Dark Phase**
6 (-) Çektir Git - **Mavi Sakal**
7 (7) Turk Hardcore - **Moribund Youth**
8 (9) Ateş Suyu - **Whisky**
9 (6) Anasının Gözü - **Asım Can Gündüz**
10(8) Dig the Hole, Forget the Sun - **Spinners**

KULAK KANIRTICI ŞARKILAR

1(1) Rools 4 Fools **Dr. Skull**
2(2) No Traces Left - **Hazy Hill**
3(4) Metal on Metal **Dr. Skull**
4(3) Istanbul in Chaos - **Moribund Youth**
5,7) Fear and Sorrow **Hazy Hill**
6(9) Çöpçüler - **Erkin Koray**
7(5) Organized Crime - **Frustration**
8(11) Secret Missile **Pentagram**
9(6) Gonna Tell - **Badluck**
10(13) Tahara **Sawdust**
11(-) The Fart **Hole in the wall**
12(10) Die Hard **Volvox**
13(11) Senin e Dans Ederken **Asım Can Gunduz**
14(14) Rock n Fly - **Volvox**
15,12) Never Surrender - **Badluck**

LİSTEYLIR by MARUZ

Kemancı'da geçen ay en fazla bira içen 10 ayyaş
1 Ethem, Uğur, Maruz
4 Hakan (votkalı içiyo)
5 Hasan (rakı da içiyo)
6 Gazeteci Adnan (çerez de yiyo)
7 Sinan (feci sapıtıyo)
8 Jacob (o şimdi Danimarka'da)
9 Cengiz ile Orkide (Beraber içiyorlar)
10 Dalgıç Kadır (hiç çaktırmıyo)

İLAHİ 41 İÇİN
SEÇİMLERİNİZ
BERİ YOZUZ.
İNZİN . İNZİNİN...

İLAHİ 41

★ TÜRKİYE ★
HARD'NHEAVYMETAL
ROCK PLAK LİSTESİ

ALBÜMLER
1 Nevermind - **NIRVANA**
2 The End Complete - **OBITUARY**
3 Metallica - **METALLICA**
4 Arise **SEPULTURA**
5 Human **DEATH**
6 Best of R.E.M - **R.E.M**
7 - Slave to the Grind - **SKID ROW**
8 Angel Rat **VOIVOD**
9 1916 **MOTÖRHEAD**
10 Coma of Souls **KREATOR**
11 - The Razor's Edge - **AC/DC**
12 - Decade of Aggression - **SLAYER**
13 Blessed are the Sick **MORBID ANGEL**
14 Clandestine **ENTOMBED**
15 Adrenalize - **DEF LEPPARD**

ŞARKILAR
1 - To be with you - **MR. BIG**
2 - Smells like teen spirit **NIRVANA**
3 The Unforgiven - **METALLICA**
4 - Under the Bridge - **RED HOT CHILI PEPPERS**
5 - Nothing Else Matters - **METALLICA**
6 - Quicksand Jesus - **SKID ROW**
7 Thanx for Nothing **OVERKILL**
8 - Arise - **SEPULTURA**
9 - More than Words - **EXTREME**
10 Keep it Precious **MELISSA ETHERIDGE**
11 - Love me forever - **MOTÖRHEAD**
12 Jesus Christ Pose **SOUNDGARDEN**
13 Be Quick or be dead - **IRON MAIDEN**
14 Let's Get Rocked - **DEF LEPPARD**
15 - November Rain - **GUNS N' ROSES**

KLİPLER
1 - Unforgiven - **METALLICA**
2 - Smells like teen spirit - **NIRVANA**
3 - To be with you **MR. BIG**
4 - Jesus Christ Pose - **SOUNDGARDEN**
5 - Quicksand Jesus - **SKID ROW**

TÜRKİYE DEN
1 - Rools 4 Fools - **DR. SKULL**
2 - Seninle Dans Ederken - **ASIM CAN GÜNDÜZ**
3 - Rain - **DR. SKULL**
4 - No Traces Left **HAZY HILL**
5 - Secret Missile - **PENTAGRAM**

HIDDET,HIRS ve...

CEHENNEM KOVBOYLARI

1981'de kurulan Pantera, asıl ününü beşinci albümleri "Cowboys from Hell"e borçlu. Yıllarca tek hedefleri, kendilerini ünlü bir firma etiketiyle dünyaya dinletmekti. Bunu da başardılar...

Kerim TUNÇAY

Gerçek bir inanç ve hırs örneği gösteren **Pantera** son birkaç yıldır hakettiği yere geldi. Birbirlerine olan inançlarının en büyük kanıtı gitaristleri Diamond Darrell'in Megadeth'e girmeyi reddetmesi. "Megadeth'de ne yapayım? **Pantera**'sız, kardeşlerim olmadan ne yaparım? **Pantera** bir kardeşlik gibi. Birlikte çok şey yaşadık, pratik olarak herşeyi. (Oha be onu da mı?) Birlikte çok çalıştık ve başarıya da hepimizin ulaşmasını istiyordum," diyor Darrel bu konuda. Hepimizin ilk kez tanışlığı *"Cowboys From Hell"* **Pantera**'nın aslında beşinci albümü. İlk dört albüm Magic Label etiketiyle piyasaya çıktı ve grup sadece Amerika'da adını biraz duyurabildi. 1983'deki ilk albümleri *"Metal Magic"* önemsiz bir yapıt. Bir yıl sonra çıkan *"Project in the Jungle"* Def Leppard'ın hızlandırılmışbir kopyası olarak nitelendirildi.

Bu sıralarda **Pantera** ısrarla hala büyük bir plak şirketiyle anlaşmaya çalışıyordu. Ama beklediklerini teklifleri alamadılar. 1985'te çıkan *"I am the Night"* eski solistleri Terry Glaze ile yaptıkları son çalışmaydı. Yeni vokalistleri Phillip Anselmo ile yaptıkları ilk albüm 1988'deki *"Power Metal"* oldu. Bu dört albüm ük süreç içerisinde **Pantera** basit bir parti grubu görünümünden agresit bir power metal grubuna doğru gelişti ve sonuçta Atco Records 'le anlaştı. Atco *"Cowboys From Hell"*in getirdiği büyük başarıdan gaza gelip ilk dört albümü tekrar piyasaya sürmek istese de grup bunu istemedi. Nedeni bu albümlerden utanmaları değil ilk dört albüm daha öğrenme süresi ve onlara göre gerçek başlangıç *"Cowboys..."* 70 - 80 dakika sahnede kaldıkları konserlerde bile bu ilk materyallerden hiç çalmıyorlar.

Yeni parçaların eskiye oranla on kat daha iyi olduğunu da iddia ediyorlar. 1992'de altıncı albüm *"A Vulgary Display of Power"* en olgun ve en iyi **Pantera** albümü. Davulda Vinne basta Rex gerçekten iyi bir çalışma yapmışlar. Albüm bence bu yılın en iyi thrash albümlerinden olmaya aday. Büyük bir etki gücü olan vurucu riflerin arasına serpiştirilmiş yavaş melodik arpejler bir an nefes almanızı sağlıyor ve yine hemen aynı hızla parçalar devam ediyor. Vokalist Anselmo harbi çok sıkı. B yüzünün başında değişik bir vokal denemesi ise ilgi çekici.

Büyük bir hiddet seziliyor **Pantera**'nın albümünde. Ama hiddet fantazide kalmıyor. Cehennemi varlıklardan, zebanilerden falan bahsetmiyorlar. Onların hiddeti real.

Anselmo bu konuda şöyle diyor: "İnsanlar extreme müzik dinlemeye hazır. Birçok endüstri grubu rizikosuz, klişe kalıplarda müzik yapmaya çalışıyor ve sonuçta bir varlık gösteremeden ölüyorlar. Büyük dörtlünün yanı Megadeth, Metallica, Slayer ve Anthrax, yanına daha hiç bir grup yıllardır yaklaşamadı. Bunun nedeni hiçbirinin kendi özel kişiliklerinin olmaması. Bizim hiddetimiz gerçek olaylara dayanıyor. Amerika'daki satanist mezheplerin çocukları yönlendirmesinden bahsediyorlar. Bunun dışında ortalamadan daha iyi müzisyen olmamız bizi diğerlerinden ayırıyor."

Bana göre birçok yeni, çok konuşan, ama iyi icraatı olmayan gruptan iyiler; ama Big Four'la mukayese bile edilemezler. Pek az kişinin başardığı bir işi yapabilmişler. İçlerindeki negatif enerjiyi kontrol edip iyi kullanmışlar. Zaten büyük bir başarı değil midir içindeki nefreti zalimin zirvesinden aşağıya kusabilmek?

HAMMER sizler için dünyanın kullandığı sistemi, postayla alış veriş sistemini başlatıyor.

COMPACT DİSC

ACCEPT - I'M A REBEL, BREAKER (DOUBLE)
ANVIL - FORGED IN FIRE
BON JOVI - 7800° FAHRENHEIT
BLACK SABBATH - MASTER OF REALITY
BLACK SABBATH - THE COLLECTION
BLACK SABBATH - BURN AGAIN
BLACK SABBATH - VOL. 4
BLACK SABBATH - PARANOID
BRITNY FOX - BOY IN HEAT
CINDERELLA - HEARTBREAK STATION
CHEAP TRICK - LAP OF LUXURY
DON DOKKEN - TIP FROM THE ASHES
DAN REED NETWORK - THE HEAT
DEEP PURPLE - CONCERTO
DEEP PURPLE - SLAVES AND MASTERS
DEF LEPPARD - ADRENALIZE
DEF LEPPARD - HIGH N'DRY
DEF LEPPARD - ON THROUGH THE NIGHT
EXODUS - IMPACT IS IMMINENT
EXTREME - PORNOGRAFFITTI
ERIC CLAPTON - SLOWHAND
ERIC CLAPTON - E.C. WAS HERE
FAITH NO MORE - THE REAL THING
FAITH NO MORE - INTRODUCE YOURSELF
GORKY PARK - GORKY PARK
IRON MAIDEN - KILLERS
JIMI HENDRIX - CRASH LANDING
JIMI HENDRIX - THE J.MI HENDRIX AXIS BOLD AS LOVE
JIMI HENDRIX - LIVE ISLE OF WIGHT '70
JIMI HENDRIX - KISS THE SKY
JIMI HENDRIX - BAND OF GYPSY
JIMI HENDRIX - WAR HEROES
JETHRO TULL - STORM WATCH
JUDAS PRIEST - RAM IT DOWN
KATMANDU - KATMANDU
L.A. GUNS - HOLLYWOOD VAMPIRES
MÖTLEY CRÜE - DR. FEELGOOD
METALLICA - GARAGE DAYS
METALLICA - KILL 'EM ALL
METALLICA - RIDE THE LIGHTNING
METALLICA - MASTER OF PUPPETS
METALLICA - AND JUSTİCE FOR ALL
METALLICA - CREEPING DEATH
METALLICA - METALLICA
MR. BIG - MR. BIG
MR. BIG - LEAN INTO IT
MELIDIAN - LOST IN THE WILD
MELIAH RAGE - LIVE KILL
NIRVANA - NEVERMIND
OVERKILL - HORRORSCOPE
OZZY OSBOURNE - DIARY OF A MADMAN
POISON - FLESH & BLOOD
QUEEN - QUEEN I
QUEEN - FLASH GORDON
QUEEN - A NIGHT AT THE OPERA
QUEEN - INNUENDO
RUSH - CRONICLES (DOUBLE)
RUSH - FLY BY NIGHT
RUSH - PERMANENT WAVES
RUSH - A FAREWELL TO KINGS
RAGE - EXECUTION GUARANTEED
SARAYA - WHEN THE BLACKBIRD SINGS
SLAYER - DECADE OF AGRESSION (DOUBLE)
SLAYER - REIGN IN BLOOD
SAVATAGE - STREETS A ROCK OPERA
STEELER - UNDERCOVER ANIMAL
TANKARD - CHEMICAL INVASION
THE WHO - TOMMY (DOUBLE)
THE WHO - QUADROPHENIA
TESLA - FIVE MAN ACOUSTICAL JAM
TESLA - PSYCHOTIC SUPPER
THE WHO - WHO'S NEXT (DOUBLE)
URIAH HEEP - ABOMINOG
VIXEN - REV IT UP
WHITE LION - MANE ATTRACTION

HARD N' HEAVY

T - SHIRT
METALLICA
SLAYER
STEVE VAI
BON JOVI
HELLOWEEN
NAPALM DEATH
SKID ROW
GUNS N' ROSES
SEPULTURA
ANNIHILATOR
OVERKILL
MEGADETH
DEATH
PINK FLOYD
TANKARD
JUDAS PRIEST
MANOWAR
DESTRUCTION
MOTORHEAD
EXPLOITED
WASP
AC/DC
DOORS
TESTAMENT
VENOM
OBITUARY
FAITH NO MORE
SODOM
CELTIC FROST
LED ZEPPELIN

PATCHES
T-SHIRTLERİN HEPSİNİN KÜÇÜK VE BÜYÜK PATCH'LERİ BULUNMAKTADIR.

KOLYELER
T-SHIRTLERIN HEPSİNİN KOLYELERİ BULUNMAKTADIR.

POSTER
ISMARLAMAK İSTEDİĞİNİZ POSTER İÇİN LÜTFEN ÖNCEDEN BİLGİ ALINIZ.

FİYATLAR:
CD: 120.000 TL.
200.000 TL. DOUBLE
T.SHIRT: 45.000 TL.
PATCHES: 25 000 TL. Büyük
6.000 TL. Küçük
KOLYE: 23.000 TL.
KASET: 20.000 TL.

HARD N' HEAVY

SİPARİŞ KUPONU

GRUP	ADET	FİYAT
TOPLAM		

* 250.000 TL. ÜZERINDEKİ SİPARİŞLER HEDİYELİDİR
* LİSTEDE BULUNMAYAN ÜRÜNLER İÇİN LÜTFEN BİLGİ ALINIZ
* HAMMER HARD N' HEAVY MODA CAD. ÇAKIROĞLU IŞHANI 6 / 40 KADIKÖY ISTANBUL
TEL (1) 346 76 49 - (1) 348 99 98
* BÜTÜN FİYATLARA KDV VE POSTA MASRAFLARI DAHİLDİR.
SIPARIŞLERİNİZ İÇIN LÜTFEN KUPONU DOLDURUP (FOTOKOPİ DE GEÇERLİDİR) PARAYI YATIRDIĞINIZA DAIR BANKA DEKONTUYLA ADRESİMİZE POSTALAYIN SİPARİŞİNİZ BİR HAFTA IÇİNDE ELİNİZDE OLACAKTIR
* HAMMER POSTA GECIKMELERINDEN VE KAYBOLMALARINDAN MESUL DEĞILDIR VE FİYATLARI İLAN ETMEDEN DEĞIŞTİRME HAKKINA SAHIPTİR.
* BANKA HESAP NUMARALARIMIZ. YAPI VE KREDİ BANKASI ÇARŞI - KADIKÖY ŞUBESI
HAMMER MÜZIK HESAP NO: 101 70 51 - 4
TÜRK TICARET BANKASI FENERYOLU ŞUBESI HAMMER MÜZIK HESAP NO 011/581-9

Ey Nalеth Herifler, Derginizin bir tek ilk sayısını okumadım, geri kalanların hepsini hatim ettim. Gerçekten de baba bir dergi. Tabii ki kusurlarınız var. Ee zaten ne demiş Peygamberimiz? "Hatasız kul olmaz." Hatalarınız neler;

1- Köşe yazıları: Zarife ve Maruz'unkiler rezalet. Zarife yaptığı eğlenceleri, başından geçen olayları; Maruz sorunlarını anlatıyor. Yazılarına çekidüzen versinler. Süreyya'ya birşey demiyorum. Çünkü onun köşesi mükemmel, ultramega,.. Çünkü köşesinden hepimizin sorunlarını, hepimizin merak ettiği şeyleri anlatıyor. Helal olsun he fe!

2- Son birkaç sayıdır haberler sayfası rezalet. Hep her yerden duyacağımız haberleri görüyoruz. Ve nedense çoğunluk Hard'n Heavy türünden oluyor. (Ne mi? Haberler tabii) Zaten haberleri tek bir kişinin hazırlaması büyük bir hata.

3- Nedense dergide çıkan şeylerin (yazı-haber) çoğunluğu Blue-Jean'de çıkıyor Bu da derginin ayrıcalığını yokediyor.

4- Dergide yazıların arasına çok kötü espriler sıkıştırılıyor. İşin (yazının) içine ediyor. Bu espriler (!) bir sansür kurulu tarafından ayıklansın. Başkanlığını Süreyya yapsın. Herifin esprileri mükemmel.

5- Madem yazı aralarında espriler yapılacak, başlığı da esprili olsun. Örneğin bazı özel sayfalar var, bunların isimleri değiştirilebilir. Mesela "News" sayfası "Yuh be", "Albümler - Demoland" sayfası (eleştirilen albümler ve demolar genelde iyi olduğu için) "Helal Olsun", konser kritiklerinde "Konser" deyip geçmek yerine "Cinayet işledum," gibi ilginç başlıklar olabilir.

6- Son sayılarda dergi fazla poster basmaya başladı. A, p o yor

Tabii iyi yanları da var. Queensryche, Sex Pistols, Pentagram gibi yazı dizileri. Death Metal, Grindcore, Doom gibi tanıtım sayfaları çok iyi. Türk gruplarına verilen önem çok iyi. Yazı dizilerine efsaneleşmiş gruplarla devam edebilirsiniz. (Metallica, Accept (bana göre efsanedir), Venom.

Aklıma takılan bazı sorular var. Cevaplarsanız iyi olur:

1- Destruction öldü mü? (Isız acun oldu mu?)

2- Skyclad? Tanıtmayacak mısınız?

3- Suicidal Tendencies gerçekten dağıldı mı? Yoksa Infectious Grooves öylesine bir grup mu?

4- Forbidden, Sacred Reich, Bathory ve Suicidal Tendencies Türk düşmanı mı ? (Nerden mi çıkardım? Bunları hiç yayınlamıyorsunuz da ordan)

5- Tankard cidden geliyor mu? (Holy Moses, pardon Protector gibi)

6- Gerçekten o çıkan grup Protector mı? Bende posterleri var ve 4 kişiler. Tipleri hiç uymuyor.

7- Zarfların üzerinde yazan Matbua neyin nesi?

ERDEM ÇAPAR / Kocaeli

Yaptığın eleştiriler dikkate alınacaktır. Sorduğum soruları doğru cevaplaman hoşuma gitti.

Şimdi de ben senin sorularını yanıtlayayım:

1- Destruction'dan epeydir haber yok. Başarısız "Cracked Brain" albümünden beri sessizler. Zaten bence Schmier gitti, Destruction bitti. Bir grubu ünlü yapan, gerçek kişiliğini kazandıran orijinal kadro bozulduğunda eski performans gösterilemiyor.

2- Skyclad hakkında yeterli dökümanımız olunca bilgi vereceğiz.

3- Suicidal Tendencies gerçekten dağıldı. Infectious Grooves öylesine bir grup değil.

4- Hepsine zamanla sıra gelir, merak etme.

5- Tankard için 16 Haziran'da Açık Hava Tiyatrosu rezerve edildi bile. Ancak o tarih İstanbul festivaliyle çakıştığı için gelebileceklerini sanmıyorum.

6- Gerçekten Protector'du çalan.

7- "Matbua" yazısı aylık postalanan dergiyi belirtir. Böylece dergi ucuza postalanır.

Yaz geliyor ve yine canlanmaya başladı piyasa. Ankara'ya konsere gitmem ve İstanbul'daki Holy Fosssssez geçen ayın önemli olaylarıydı. Zaten her ikisi de konser sayfalarında etraflıca yazıyor. Sabahın köründe kalkıp havaalanına Holy Moses'ı karşılamaya gittiğimizde çok bozuldum. Benim açımdan bir bakıma iyi oldu; zaten Holy Moses'ı sevmem. Ama sabah sabah havaalanına gidince kendimi "kek" gibi hissettim. Geçen gece Pentagram Hakan'a gidip tüm zamanların en kötü albümlerinden olan (bence) Crusader'ı ödünç aldım. Yo, yanlış anlamayın, Amacım pikabımı ve Türklük onurumu kirletmek değildi. Sadece baştaki 1,5 dakikalık introyu dinlemekti. Bu intro'da çalan haçlı borozanları ve at nal seslerinin arasından Türk askerlerinin "Merhamet edin; merhamet edin," inlemelerini duydukça içim bir kez daha nefretle doldu. Bu albümün daha önce kapağını görmüş, kötü ününü duymuştum. Intro'yu da dinleyince heriflerin Türk düşmanı olduklarını bir kez daha kanıtını gördüm. Neyse ben de buna inat Mehter Marşları dinleyip sakinleştim. Sahi ben Mehter Marşalarının bazılarına taparım. Özellikle "Ceddin Deden" marşı. Tüm milli duygularım kabarır. En dar olduğum anlarda bile moralim düzelir, kendimi güçlü hissederim. Eğer bu marşı sevip de bulamayan varsa bana boş kaset ve 3500 TL'lik posta pulu yollasın. Hiçbir karşılık beklemeden size çekip yollarım. (Ama lütfen kaset ve pul yollamadan bunu benden istemeyin.)

Benim kürsüm yok ki siyah tokmağı olsun. Ama bu benim eleştiri yapmamı engellemez, değil mi? Hatırlarsınız Mart ayında Süreyya'nın bir Wyvern yazısı çıktı ve orada grubun Bach'ın "Macar Dansı" eserini yorumladığı yazıyordu. Sakın bu besteci Brahms olmasın? Yavrum Süreyya! Yazında bana 6-7 yerde geçirme yapmaya çalışacağına biraz daha derinlemesine araştır konuyu

Uzun süredir abone formu yayımlamadığımızdan bu konuda epey soru soruluyor

1 senelik 80.000; 6 aylık 40.000: 3 aylık 20.000 olan abone ücretini bize posta havalesiyle veya parayı çaktırmadan zarfa koyarak bize yollayabilirsiniz. Yok ben PTT'ye güvenmem aga diyenler için banka hesabımıza parayı yatırabilirsiniz (Yapı Kredi Bankası Çağlan Tekil adına, 0114202-5) Ama bankayla yollarsanız havale masrafı da ödersiniz. Bazen ellerine dergi geçmeyen veya dergiyle ilgili bir sorunla karşılaşan okuyucularımız bize telefon numaralarını yazarlarsa size ulaşmamız daha kolay olur

İki ay önce sorduğum soruya iki kişi hariç tümüyle doğru cevap veren olmadı. Ender Çapar ve Harun İzer birer Death kaseti kazandılar. Diğer doğru ama eksik yanıtlayan herkese Death şarkı sözü yolladım. İşte cevaplar. Çalışın, tekrar sorabilirim veya sormayabilirim. Ben çirkef adamım ne yapacağım belli olmaz.

DRI=Dirty Rotten Imbeciles, SOD=Stormtroopers Of Death, RDP=Ratos De Porao, KISS=Knights In Satan's Service

Bu ayki sorum şu grupların Türkçe anlam karşılıkları: Venom, Slayer, Morbid Angel, Obituary, Sepultura, Possessed.

Ödüle gelince Hammer Metal Shop'tan 5 kişiye kaset. Yukarıda sorduğum 6 gruptan herhangi birinin kasetini kazanabilirsiniz. Türkçe anlamını yazıp altına da hangi grubun hangi albümünü istediğinizi de mutlaka belirtin. Son katılma tarihi 25 Haziran.

Kerim'in sevdikleri: TG, Mehter Marşları, Ufuk, Uğur, Viyana Valsi ve Terrorizer.

Bakın millet malı götürüyor. Geçen ay içinde yazdığı iki güzel mektuptan dolayı Müge Elber bir poster kazandı. Hepinize mükemmel bir yaz tatili diliyorum

KERİM TUNÇAY

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

▲ Sanctuary, Sepultura, Slayer, Prong, Dark Angel, Death, Entombed dinleyenlerle mektuplaşmak istiyorum.
Erdal Terzioğlu 11/1 Sok. No.5 D:1 Güzelyalı - İZMİR

▲ Favori gruplarım arasında Slayer, Sepultura, Obituary, Morbid Angel ve benzerleri yer alıyor; yazışmak isteyenlere duyurulur.
Ender Birer Bayındır Sok. 45 / 10, 06640 Kızılay - ANKARA

▲ Cihan Köker: 18 yaşında ve death dinliyor. Mektuplarınız için adresi: Kıbrıs Cad. Eral Apt. B Blok, No:23, 42320 Ereğli - KONYA

▲ Slayer, Sepultura, Nirvana, Ramones dinlerim. Ama her konuda yazabilirsiniz. Ali Yurtdaş PK 9, 35322, Narlıdere - İzmir

İH ŞAŞKIN

'ŞAŞKIN' YİNE TERS YOLA SAPTIN! UFUK İSTANBULA GEEEEL! VENOM "BLACK METAL"

ŞAŞKIN SANA NE / EDM SEN NE YAPTIN?

KEMANCIYI İSTİYORUM!
KEMANCIYA TAPIYORUM

TANKARD'IM BİRASIZ KALDI

Yok LANETH mş de, yıl bırmış de, sayı 12'ymiş de, Nisan 92 ymiş, Türkiye'nin en az satan müzik dergisiymiş. Yok 1 numaraymış. Bi de yazmışlar oraya 7000 TL diye. Ne ulan bu, cami mi lan burası? Uyuz ettiniz beni lan. Şimdi tanımazsınız di mi, işinize gelmiyo di mi iller? (Ulan taş yok mu lan!) Yaracam kafanızı haa. Dalağını xtiğimin hıbınoları. Kapakta 5 tane dötlalesi, çiçekçiden mi aldınız lan bu resmi. Keserim ulan kolunu. Adam gibi adam olun. Dergi satmaz tabi hani ne araba veriyon, ne kan resmi veriyon, ne dualı kolye veriyon, hiç bi bok vermiyon, sonra da diyon ki az satıyorum. (Gülme sıçarım haa!) Daha dur neler söyleyecem ha şimdi. Ulan bas şuraya amlı damlı bir avrat yanına ver bi de peçete, bak o zaman nasıl satıyon. Millet abazalıktan kırılıyor. Kanlar naz yapıyor siz hala caz yapıyonuz. Yırtarım bu derginizin kapağını. Zaten sizde iş yok ki tipsiz embesil herifler. Genel Yayın Yönetmeni Çağlan Bey senin ejdadına su veririm ha. Höt lan. Terbiyesiz ibne bi de cevap veriyor. Konuşma, gülme, bakma okumaya devam et. Espri olsun diye yazı yazıyosun osuruktan bir sürü şey. Sonra da parantez içinde saçma sapan şeyler sayılacak cümlecikler kümesi yazıyorsunuz. (Olsun) (Niye?) Bunların hepsi yalan haber. Ne ulan buraya yazmışınız grupları. Özgeçmiş özgeleceek sanki gidip Megadeth'le röportaj yapmışsın. Nerden bilecem ben orda yazanları kafandan atmadığını (uydurmadığını.) (Rastgele söylemediğini) (Yaaa) Ulan neyse. Hel Gelelim bi de o Zarife (Züraffa) hatununa. Ne lan erkek işine karıştırıyonuz lan onu. (Suç Hakan'da onun da paçasını alıp kestanesini çizecem. Zamanı gelecek) Fotoğrafmış yok diaymış. Ne lan bu, gavur muyuz lan biz. Söyleyin ona da asabiyetimin derecelendirilmiş noktasının teline basmasın. (Ulan şeytan diye gil şunların dükkanı bombala) (Neyse sonra yaparız) (olsun)
Bundan sonra sizi almayacam. 13.000 TL daha verip (PENTHOUSE) alacam ohşşşş. Hiç olmazsa kan, göt, meme gibi doğal ve güzel nesnelerden var.
Bir daha görürsem o zaman ne yapacağımı ben biliyorum. Bir daha beni yolda görürseniz selam melam da vermeyin. Burnu büyük ibneler. Böyle yazıyom diye beni deli sanıyonuz di mi? Deliyim lan. İşte deliyim, beni siz delirttiniz lan kançıklar. Daha çok merak edersiniz kim olduğumu. Ama aninde sonunda ebenizi belleyecem lan sizin.
Kerim bak konuşma götünü mötünü sikerim. (Kaliye oldu be) (ver bi dolar) (olsun) Nesin lan sen at yok lt neyse.
Ulan bunu dergide bir yayınlamayın o zaman soracam lan size.
haaaaaaaaaa!
çükünüzü keser borcamda fırın bağlama yaparım lan. (Ne demekse) Yaparım lan işte. Ben herşeyi yaparım. Yapacam da. Beni çok yakından tanıdığınızı sanıp sinliyorsunuz di mi? Boş yere sevinmeyin, beni kimse tanıyamaz.
Bunu böyle bilin. Tamam mı?
Sıkıldım artık yazmayacam. Çekiliyorum ulan namaz vaktini de kaçırdım sizin yüzünüzden.
Not: Eylemlerim sürecektir.
Ad - Bok söylerim adımı
Soyad - Bunu da
Tel - Ha ha hiç şansımız yok
Adres - Aşağı Malezya Sok. No:302 / 31
Fucistan / ZORT

Sevgili okuyucular! Bu mektubu yazan Critical Mass grubunun solisti SAVAŞ DEMİRKAYA. Kendisine iyi bir cevap vermek gerekirdi, ama hadi çocukla çocuk olmayalım dedim. Bari size nasıl bu mektubu onun yazdığını anladığımızı yazayım: Bir gün Çağlan'la "Cafe Gitar"a gitmiştik. Baktık Savaş biraz alkol koklamış ve hemen kafayı bulmuş. Zaten onun adı şüphelıler listesinde en üstteydi. Çekip kenara iki tokat attık, hemen bülbül gibi şakıdı. Akabinde tuvalete gidip kustu. Zaten suç çoluk çocuğu içkili bara salanda. Dostum bir daha bize yamuk yapma. Ama hep beni böyle komik mektuplarla güldür. Bi daha olmasın (olsun)

SEVGİLİ LANETHLİLER !
Derginizi ilk sayısından beri alıyorum. İlk alış sebebim piyasada -dış kaynaklı yayınlar hariç- Hard'n'Heavy ile ilgili pek dolu roman sanki sözü, haber gibi şeyler bulamamam ve ilk kez çıkan bir Underground Metal dergisine hem satın alarak hem de içeriğinden faydalanmaktı. Derginizi oldukça sempatik buluyorum sanırım yayınları samimi bir dil olması. Türk gruplarına geniş yer vermeniz, okuyucu mektupları yeni çıkan albümler hakkında yorumlar bana göre pozitif yanlarınız. Yabancı gruplar hakkındaki haberler için, zaten sizin de yararlandığınız kaynaklardan ben de faydalanıyorsam da, yine de yabancı bir dergide okuduğum bir yazıyı ZARİFE, AYŞEN KERİM ÇAĞLAN ve diğerleri tarafından kendi yorumları karışmış ve içine edilmiş bir şekilde görmek ben, şaşırtıcı kadar eğlendiriyor da.
Bu kadar lafdan sonra derginizde beğenmediğim yönleri sıralamak istiyorum izninizle
*** Birincisi, pek çok sayfada fonda kullandığınız abuk sabuk yazılar, çizgiler ve resimler. Ben ve benim gibi düşünen birkaç arkadaşım bunları antipatik buluyorlar ve bununla ne derece sempatik olduğunuzu veya bunları kullanırken hangi akla hizmet ettiğinizi oldukça merak etmekteyiz.
*** Derginiz için resim çeken arkadaşlarınız da birer kabiliyetsizlik abidesi; dergide pek çok resimde insanların yüzleri belli olmuyor, resimler çok flu, açı berbat ve perspektif sıfır. Özellikle de ZARİFE bu konuda bir felaket. Zarife, anacığım; tamam derginin yazı işleri müdürüsün, sesin güzel(?), yazıların güzel, kendin güzelsin (?) ama resim çekmekte berbatsın kabul et de resim çekmeyi KERİM gibi profesyonellere bırak.
Ayrıca merak ettiğim bazı konuların da cevabını yazarsanız sevinirim
1 - Tirajınız ne kadar oldu, artma-azalma eğilimleri ne durumda?
2 - Dergi için malı kaynaklarınız sadece reklamlar mı? Yoksa annelerinizden aldığınız harçlıklarla mı idare ediyorsunuz? Sizi destekleyen bir kişi veya kuruluş var mı?
3 - Zarife'nin köşesinin ismi neden "ZARİFE'NİN GÜZEL SESİ"? Zarife'nin sesi gerçekten güzel mi? Kendisi de güzel mi? Güzelse aramı yapar mısınız?
4 - Ayrıca tüm LANETH ekibiyle tanışmak istiyoruz. Olur mu? Dergide birkaç resimlerinizi gördüm, ama o kadar konsere giderim size benzer birisine hiç rastlamadım. Sizi tanımamız için bir dahaki konserlede yakanıza kırmızı bir gül takar mısınız? Cevap evetse salak mısınız?
İ.Ü. İŞLETME SON SINIFTAN BIR GRUP LANETHSEVER ADINA
METİN TİRYAKİ

Sevgili işletme(li)ci arkadaş! Gerçekten bizi ilk sayılardan beri inceleyip iyi analiz etmişsin. Sevmediğin yönlere açıklama getirip, sonra da sorular na tak layım. Arkadaki fon yazıları beni, diğer Laneth'lileri ve birçok okuyucuyu çok eğlendiriyor. Müsade et de bu kadar uğraş p ortaya çıkarttığımız "underground" dergının keyfini çıkartalım. Fon yazısı yazarken hiç sempatik olma kaygısı taşımıyorum şahsen. İsteyen beğenir, beğenmeyen fonları okumaz. Sen de fonları bırakıp içeriğe bakarsın, sorun çözülür.
Resim çekme konusuna gelince, ben o işten anlamadığım için hiç karışmıyorum. Hiç fotoğraf çekmediğim için hangi fotoğrafın dergiye gireceğine ben karar vermiyorum. İşte sorularının cevabı:
1 - Tirajımız hala 4 rakamlı ve sürekli artıyor.
2 - Bizi destekleyen kişi, kuruluş veya alle ferdi yok. Reklam gelirinin yanı sıra en önemli kazancımız siz okuyucularımızdan. Hani sen şimdi bu dergiyi alırken 7000 TL. veriyorsun ya. Bu ince soruyu sormandaki amaç nedir acaba? Yoksa yeni bir "underground" dergi için fiyo mu istiyorsun???
3 - Zarife'nin resmi ilk kere yayınlandı, karar sen ver. Kulak zarı sağlığım için sesini dinlememeyi tercih ediyorum, bu yüzden sesinin güzel olup olmadığını bilemeyeceğim.
4 - Sen bizi bu yazı çıktıktan sonraki ilk konser kapısında bekle, biz geliyoruz.

Lütfen beni lanetleyin. Mayıs ayının Laneth'ini rica ediyorum.
Ayrıca cevaplanmak üzere birkaç sorum var. Cevaplarsanız sevinirim. Bu kadar berbat olduğunuz için sizi kutluyor, daha küfürlü ve ciddiyetten uzak, daha laubali bir dergi çıkartmanızı diliyorum...
1- Neden bu laneth olası dergi Eskişehir'de satılmıyor? Eskişehir köy mü yoksa biz pis miyiz?
2- Neden sadece thrash/death? Diğer dalları dinleyenler o. çocuğu mu?
3- Neden kenardaki yazılar okunmuyo?
ÇAĞATAY - Eskişehir
Dileklerin bizim zaten amacımız; sen hiç merak etme.
1- Laneth'in Eskişehir'de satılmamasının nedeni bizim orada hiçbir metal-shop veya kasetçiyle bağlantıda olmamamız.
2- Sonic Youth, Exploited, Def Leppard, Iron Maiden, Sex Pistols, Red Hot Chili Peppers sana ne çağrıştırıyor.
3- Teknik sorundu, sanırım artık çözdük.

* İzmir'den Utku Arat! Bulamadığın kasetleri bizden isteyemezsin, çünkü biz kayıt yapmıyoruz. Stüdyo Ümit'ten Laneth'i ve aradığın albümleri bulabilirsin. Adres: Cumhuriyet Bulvarı, No:30 Gümrük/İzmir
* Thrash Attack 20'den başka kayıt yapmıyoruz Cihanl O.K?
* Thanx: Aydın Yener, Barış Timurlenk
* Baha Soluoğlu! Obituary'nin yasal kaseti ülkemizde bu gidişle çıkmayacak.
* Erdem Çaparl Bendan bir death kaseti kazandın ama hangi albümü istediğini bana yazmamışsın. En iyi 10 death albümlerinden seçmeyi unutma.

AHMET G. - GÜÇLÜ + ALTUĞ + KEREM + HAKKI + ERU + İDİL + İYİCİL HOŞAKALIN! İZ LOVE 4

ERKIN KORAY DİNLEYİN

PUNK BENİ

Zarife OZTURK

1974'ün bahar aylarında New York'tan rock'ın geleceğini değiştiren bir grup daha çıktı. New York Dolls, Slade, Stones, Gary Glitter gibi en sevdikleri sanatçıların müziklerine benzer çizgide giitler, yalnızca çok daha hızlı, çok daha agresif ve çok daha ciddiyetsizdiler. Ramones'ın belki de en güzel yanı eğlenmeye çok meraklı olmalarıydı; Joey, Johnny, Dee Dee ve Tommy (gerçek adları John Cummings, Jeffrey Hyman, Tom Erdelyi ve Douglas Colvin) kimsenin dünyasını değiştirmeye meraklı değildi, hiçbirşeyi keşletmeye niyetleri yoktu; sadece ve sadece rockmak istiyorlardı!

Bir boya dükkanının arka odasında çalışmaya başlamalarının sebebi, Eagles ve Fleetwood Mac'in onlara yetmemesiydi. Dinlemek istedikleri müziği kendileri yapmak zorundaydı. İlk başta Joey davul ve vokali birlikte yürütüyordu. Sonra menajerleri olan Tommy Erdelyi, Joey vokale ağırlık verebilsin diye davula geçti.

Onların müziği uzatılmış gitar sololarının, özenle seçilmiş konuların müziği değildi. Ramones Beach Boys'un melodilerinden "Mad" dergisinin manyaklıklarına kadar olan herşeyi aldı, çiğnedi, karıştırdı ve iki dakikalık punk parçalar olarak tükürdü. Bazıları onlara "aptal" dedi, birçoğu anlamadı ama Ramones bugüne kadar gelen rock'ı etkiledi. İmajları yüzünden kimse onları ciddiye almadı. Onların umurunda değildi, onlar da kendilerini ciddiye almadılar zaten.

1976'da Seymour Stein diye bir herifin Sire Records şirketiyle anlaşınca Ramones'ın hala yavaşlamamış olan 16 yıllık albüm, 45'lik konser maratonu başladı. Anladığım kadarıyla o kadar farklı yerde farklı 45'likler çıkarmış ki sayısı bile belli değil, en azından saymaya uzun sürer. Bari tek tek albümlerini azıcık tanıtalım da birşeye benzesin.

Ramones:

Mayıs 1976'da çıkardıkları bu albüm, kapağında kiremit bir duvara yaslanan grubu içeriyordu. 70 ortaları rockından bıkmış olan ve düşünme kabiliyetine sahip her gence "savaşa çağrı" niteliği taşıdığı

düşünülebilir. İlk 45'likleri olan "Blitzkrieg Bop" ve "I Wanna Be Your Boyfriend" liste açışından "ezildi." Yine de İngiliz bir punk dergisinin adından esinlenen "Now Wanna Sniff Some Glue" bayağı ilgi çekti.

Ramones Leave Home (Ramones Evden Ayrılır)

77'de çıkan bu albüm teknik olarak bir gelişme olduğunu müjdeliyordu. Albüme "Carbona Not Glue" adındaki parça katılınca ve Carbona adlı şirket gruba dava açmaya kalkınca Ramones bu parçayı albümden çıkartıp yerine Amerika'da "Sheena Is A Punk Rocker" ve İngiltere'de "Baby Sitter" adlı parçaları koydu. Bu albümde en çok tutan parça "Sheena..." oldu, aynı zamanda Ramones'ın listelerde en çok tutan parçası. Sire ayrıca "Leave Home" albümünün promosyonu için mektup açacağı verdi. Üzerindeki kağıtta da "evden ayrılınca" ailenizin size mektup yazacağını, mektup açacağını da bunun için kullanabileceğiniz yazılıydı.

Rocket to Russia

Bu albüm tam 77 Noel'inde çıktı. İlk 45'lik "Rockaway Beach"li. Grup albümden sonra, The Rezillos ve Richard Hell & The Voidoids ile turneye çıktı. Turnede bu grupların ikincisinden olan Marc Bell davula geçti, Erdelyi de full-time produktör oldu.

Road To Ruin:

Konser açısından oldukça tecrübeli olan Marky'nin gruba katılmasının Ramones'ın sound'una çok katkısı oldu. Bu albümden çıkan 45'likler "Don't Come Close" ve Searchers cover'ı olan "Needles and Pins"di.

Bu arada, "Rocket to Russia" ve "Road to Ruin" arasında Joey "Punk" dergisinin bir sayısında başrol oynayacak zamanı da buldu. Punk'ın o sayısı, foto/çizgi roman'dı. NY'lu bir surf hayranının (Joey) aşık olduğu kızı (Debbie Harry) elde etme ve dünyayı korkunç bir canavardan kurtarma çabalarını anlatıyordu. Bu arada yönetmen Allan Arkush Joey'nin kabiliyetinden pek bu etkilendi.

It's Alive

Ramones 1979'un Yılbaşı Gecesi (78'i

79'a bağlayan gece), Londra'daki Rainbow Tiyatrosu'nda bir konser vererek, bunun kayıtlarını Nisan 79'da "It's Alive" olarak çıkardı. 28 parçalık bu albümün en büyük özelliği çoğu ülkede çıktığı halde Amerika'da çıkmamasıydı.

Rock 'N' Roll High School:

Grup 1978 kışını Roger Corman'in produktörlüğünü yaptığı ve Allan Arkush'un yönettiği "Rock 'N' Roll High School"ünde oynayarak geçirdi. Konu oldukça basitti. Müzikle ilgilenen lise öğrencisi Riff Randall (P.J. Soles) en sevdiği grup olan Ramones ile tanışır ve "Rock 'N' Roll High School" adlı parçasını onlara hediye eder. Ramones da Riff'e okulunda "bomba patlatmasına" yardım eder.

Bu filmin soundtrack'i iki Ramones parçası ve bir konser parçaları'nın yanı sıra Brian Eno, Brownsville Station ve Alice Cooper'ın parçalarını da içeriyor. Ramones bu albümde ayrıca Paley Brothers ile birlikte çalışıp Ritchie Valens'in "Come on, let's go"sunu tekrar kaydettiler.

End Of The Century

Produktörlüğü Phil Spector yaptı. "Baby, I Love You" 80 başlarında 45'lik olarak çıkartıldı. Yılın ortalarında onu takip eden 45'lik "Do You Remember Rock N'Roll Radio?" için Joey'nin 10 metre boyunda göründüğü, Dee Dee ve Johnny'nin de deri ceketli bir canavarı andırdığı bir kapak çizildi. Işın daha da komik yanı Marky gayet normal görünüyor. Komik momik, bu albüm, İngiltere listelerinde 14. sıraya kadar çıktı.

Bu sırada çıkan iki film de soundtracklerinde Ramones şarkılarına yer vermişti. Birincisi "Rockaway Beach"in

RAMONES

yeraldığı "Their Summer" filmi, ikincisi de "I Wanna Be Sedated"in yeraldığı punkçı "Times Square" filmi.

80 sonlarında Sire Ramones'in ilk 7 inch'lik EP'si "Meltdown With the Ramones"i çıkardı.

Pleasant Dreams

Produktörlüğünü şarkı yazarı Graham Gouldman'ın yaptığı "Pleasant Dreams" 1981 Temmuz ayında çıktı ve Sire bunun hemen ardından Ramones'in radyoda çalınma arzusunu dile getiren "We Want The Airwaves" 45'liğini çıkardı. Ne yazık ki program yapımcılarını Bee Gees aşkından kurtaramadı.

Subterranean Jungle

1982'de Joey, Holly and the Italians grubunun vokalisti Holly Beth Vincent ile Sonny ve Cher'in hit single'ı "I Got You Babe"ni yeniden yorumladı.

Subterranean Jungle da 1983'de çıktı ve çok az sayıda basıldı. Kopyaları bugün 20 - 25$'a satılıyormuş. (140.000 TL civarı!) Bu albümden çıkan 45'lik "Time Has Come Today" İngiltere listelerinde başarılıydı.

Too Tough To Die

Bu albümün 84'te çıkmasıyla Ramones İngiltere dağıtımcılarını değiştirerek, dağıtımı Beggars Banquet'e verdi. Bu şirket albümlerde yeralmayan single'ları içeren bir sürü 7 ve 12 inch'lik çıkardı. "Too Tough To Die"da Ramones sadece dağıtımcıyı değil, davulcuyu da değiştirdi. Marky'nin yerine Richard Beau, namı diğer Ritchie girdi. Bu albümde üç prodüktör birden çalıştı. Baba 45'lik "Howling At The Moon"da Eurythmics'den Dave Steward aktif rol oynadı.

Animal Boy (Hayvan Herif).

O zamanki Amerika Cumhurbaşkanı Ronald Reagan'ın "Nazi ölülerine saygı" için Almanya'ya gidişiyle dalga geçen ve Ramones'in en politik parçası olan "Bonzo Goes To Bitburg" alelacele 45'lik olarak çıkartıldıktan sonra "Animal Boy" albümünde "My Brain Is Hanging Upside Down" ismiyle tekrar yayınlandı.

1985'de Joey 50 kadar sanatçıyla "Artist United Against Apartheid (Irk Ayrımına Karşı Birleşmiş Sanatçılar)" olarak yapılan 12 inch'lik "Sun City"e katıldı. Joey parçanın bir misrasını söylüyor ve Miles Davis, Bob Dylan, Bruce Springsteen gibi sanatçılarla birlikte koroyu soyluyordu.

Bu arada Marky gruba geri döndü.

Halfway To Sanity

87 sonlarında çıkan bu albüm hakkında söylenebilecek en önemli şey Dee Dee'nin merak sardığı ve solo single'lar çıkarmaya başladığı olsa gerek.

RamonesMania

88'de çıkan bu albümün ardından Sire, "I Wanna Be Sedated"i 45'lik olarak çıkardı. Bunun B yüzünde de "Sedated" ve diğer Ramones parçalarının karman çorman edildiği "Ramones on 45 Mega-Mix" yeralıyordu.

Brain Drain

Ramones'in ilk CD 45'liği, 90'da çıkan bu albüm için geldi. Stephen King'in "Pet Semetary (Hayvan Mezarlığı)" filminin soundtrackiydi aynı zamanda. "Sheena's A Punk Rocker"ın da filmde kullanıldığını belirtelim pek tabii ki. Albüm 89'da çıktı ve Dee Dee kısa süre sonra kariyerine solo olarak devam etmek için gruptan ayrıldı. Yerine C.J. diye bir herif geldi.

Albümlerin -gözümden kaçan yoksa- bu kadarcık. Zihnimde bunlardan "Rock'N Roll High School" bir de best-of varmış. Hani dinlemek isterseniz diye... Ayrıca ihtiyarlar bir albüm daha çıkaracakmış diye duydum. Hadi hayırlısı.

KROSUN SİYAH TOKMAĞI

Çağlan TEKİL & Süreyya İZGİ

Çırılçıplak Taksim Meydanı'ndayım sanki. Tek ben mi? Dalgıç Kadir, Arap, Bülent, Sinan, Uğur, Hadiye, Gökhan, Maruf Bey, Kanat, Figüran Ali, Avukat Aydın, Ethem... Biz Köprüaltı çocukları artık Köprüsüzüz. Tutunamadığımız tüm dalların ardından uçacık, ama dünyalar kadar büyük kovanımıza çomak sokuldu. Artık dünyadayız. Korksun İstanbul.

Aşklarım, nefretlerim, ağlayışlarım deliliklerim, güzelliklerim, açlığım, parasızlığım, sarhoşluğum, rindliğim, yalanlarım, ütopyalarım... Hepsi, hemen hepsi Köprüaltı denen rahimde döllenip beynime doğdu. Ben Maruz; köprüaltı çocuğu... Büyüdüğüm ve asla benden [illegible] bir taksi şoförünün aynadan bana bakan anlamsız göz ifadesi eşliğinde öğrendim. İşte buydu! Kemancı taylası olarak beton yığını köprüden "yanık köprü"ye hazin bir veda. Elimde Hadiye'yle yarısın paylaştığım, Kemancı'dan arta kalan tek tük sağlam şeylerden biri olan "Adisyon Fişi"yle Köprü'ye baktım. Bir gece önce üzerine çıkıp "Ulan Ethem, sıkarım lan, kapat ulan," deyip güldüğüm sunta / formika parçasının külleri yüzüme geçmişimi dokundurup gitti. Gözyaşı...

Bir daha olmayacak değil olacak ama ben o olacak yerde yaşayacağım, büyümeyeceğim. Ben Maruz; Köprüaltı çocuğu, artık dışardayım, dışarıdayız. Köprüaltı çocukları muhteşem serserilerdir. Bugün değilse bile yarın bir yerde karşılaşacağız insanlarla. [illegible] devindiğini görürsünüz. Ölüm de, sevgi de bu hüzmede dolaşır. Fonda flu bir Köprü görürsünüz. Altında bakire kızlarla, tüysüz oğlanların çırılçıplak oynaştığı. Sizi seviyorum Köprü... Ben Maruz; köprüaltı çocuğu. Kemancı'daki perde her gece yeniden kalkacak ve biz rollerimizi perdenin önünden gerisine taşımayıp, kimsenin bilmediği tiradlarımızı söyleyeceğiz. Geçmişin küllü nefesleri ciğerlerimizde tur atarken geleceğe olan umarsızlığımızla, hayatın yüzüne tükürerek... Ve avazımız çıktığınca bağırarak "We want the world, and we want it right now!" Adieu mon amour!

[illegible]

1- Iron Maiden'in ilk albümdeki kadrosunu sayınız.
2- Venom'un Cronos'la yaptığı son albümün adını rica ediyoz.
3- Obituary'nin ilk adı neydi yav?
4- Jason Newsted, Metallica'dan önce bir yerde çalıyordu, ama nerde?
5- Helloween'in Michael Kiske'den önceki solistinin adı?

Yaşamak garip birşey kızlar. Vücudun yaşamasının garipl karmaşıklığının ötesinde de garip. Doğum çığlığıyla ölüm sessi- arasındaki süre yaşıyoruz. Bir hayat boyu biriktird klerimiz, üzerimize yapıştırdıklarımız,toplumun monte ettikleri, son nefesle bırakle rotası belirsiz bir şekilde üstümüzden sıyrılıyor "Böceklere bıraktığımız,kıralık bedenin dışında kalanlar ne oluyor?" diye hiç düşündünüz mü? Yani diretilen, "cennet", "cehennem" gibi tatlı köyleri yoksa filan... Yani bir fareyle, sizin ölümünüzün aynı şeyler olabileceği gibi. Tüm yaşamınızın aslında bir halüsülasyon olabileceği ve hiç yaşamadığınızı,sadece yanıldığınızıdüşündünüz mü? Belki de yaşam ölümün ta kendisi. Öldükten sonra başka bir yerde (mesela Neverland'de) gerçek yaşamın olabileceği de aklınıza hiç gelmemiştir.
Sizin yaşlarınızdayken-ki çok yaşlı değilim- politika çekici geliyordu özüme. Hiç bir rejimin, öğretinin veya alt kültürün samimi olmadığını anladığımda, "inanç" kavramını yeniden ve yeniden gözden geçirmem gerektiğini düşündüm. "Neye inanmalı?" sorusu tek harf değişiklikle "Niye inanmalı?"ya dönüşünce jeton düştü. (ben de eğilip aldım!) Gerçekten "yaşamın anlamı" neydi? Bedelini bu kadar ağır ödediğimiz, büyük çoğunluğu aylak ruhlarımızı örseleyen bu sürenin varlığı neyi ifade ediyordu?
Okuduğum kitaplar, dinlediğim müzikler, giyindiğim gömlekler, yediğim börekler hep değişti. Herkes benim artık ifiah olmayacağımı, kesinlikle kafadan çatlak, sevgisiz, nefret dolu, iyi olanlara karşı, rahatsız edici bir tip olduğumu düşündü. Annem kızdı bana, babam darıldı, derslerimi aksattım diye öğretmeni çok çok kızdı... Bu bahsettiğim "Niye" dönemi -aslında dönem demek gerek- benim için hala sürüyor. Kuşkucu ve sorgulayıcı olmak ızdırabın yanında keyif de veriyor. İnsanların deli danalar gibi hayata dair şeylerin peşinde koşuşturmalarını izlemeyi seviyorum Beni ileride gövdeye indirecek böcekleri seviyorum, onları besliyorum. Şarapçılar, münzeviler, deliler ve onlar gibiler en sevdiklerim Çünkü kimin söylediğini şu an hatırlamadığım ama çok sevdiğim bu cümleyi tekrarlamayı biliyorum "İnsan hastalandığı için değil, yaşadığı için ölür."
Bu aylık da bu kadar işte. Laneth tayfası olarak koç gibiydik. Yedik, içtik, sıçtık. Kemancı, Balıkpazarı, Rumeli Hisarı iyi yerler; Dr. Skull'dan Alper, Cengiz, Ethem, Uğur, Orkide, Dr. Ertan, Yeto, Pentagram Rıtvan, bi de birileri birileri iyi kimselerdi. Şaşacığım, düşmüşün geçmiş olsun (Sıla / Kaan / Maruz) Benim en Laneth kızlarım. Sizlere ne demeli bilemiyorum. Biraz daha aylak, toplum karşıtı, serseri ve it olmanız en büyük dileğim. Koyun götüne şu hayatın da ağbileriniz, ablalarınız, amcalarınız vs, s görsünler. Ulan bi de bişi var! (Çok heyecanlandım yahu) Ama ne olduğunu, size ne diyeceğimi aklıma geldiği an unutuyorum Ne yapsam hatırlayamıyorum. Hatırlayınca yazıcam söz. OFF!
Bu arada okuma imkanı yaratıp, Gündüz Vassaf'ın "Cehenneme Övgü"sünü okuyun. Kitaplar öcü değildir. (Tamam mı Çağlan?) Gündüz Vassaf, Maruz'un demeye çalışıp da bazen ağzına yüzüne bulaştırdığı şeyleri söylüyor.
Hadi oldu olacak biraz da Laneth dedikodusu yapıp gidim.
Çağlan Kıymalı Pide yemiyor. Ama kıyamadığından değil, kıyma sevmiyor. Veya seviyor da kilit yapıyor. Zarife sınav komasında sanırım. Onu pek göremedim. Kerim vals derslerine devam edip, çok iyi konuşmalar yapıyor. Geçtiğimiz ay en tuttuğum Laneth'li diyebilirim. Aysın bana Marul diyor Küçük daha işte. Hey Girl! Orada işler nasıl... Süreyya seri sonu hıyarlıklarına devam ediyor Bu arada "Süreyya dinle de öğren oğlum" kampanyasını tuttum Beyza'yı tanımıyorum. Herhalde o da bişiler bişiler yapıyordur Reklamiçe İdil mevzusu da açıklığa kavuşmuş değil. Onu da tanımıyorum, veya tanıyorum, veya tanışmak, tanışmamaktan daha önemli de ben bilmiyorum. Siz bir yerden gözüm ısırıyormu sevgili okur! Siz beni tanımazsınız. Ben saçmalıyorum ve bunu seviyorum sevgili okur. Siz bunu biliyonuz mu? Sizi Lanethliyorum sevgili okur, siz de beni Lanethler misiniz?
Sex, drugs and rock and roll
So tell me, who wants more *

Maruz Müşkül

ŞAMPİYON BEŞİKTAŞ - OLEY!
Çocuum siz kek misiniz? Lan kafalarınız basmıyor mu? Hesap yapmayı bilmiyo musunuz? Duydum ki aranızda hala konserlere bedava çıkanlar varmış. Aptal mısınızlan siz? Bunun sonu nedir biliyor musnuz? Hayatla bi bok olamazsınız. Her organizatör, her organizasyon sizi sömürürür ve na bu ülkede rock mok kalmaz, ölür gider. Koçum para isteyin, isteyin ki bu işin de bir piyasası olduğu anlaşılsın. Rock'un sokakta misket oynamaktan sıkılan çocukların saçlarını kıçlarına uzalıp sadece zevk için bulaştıkları bi hikaye olmadığını öğrensinler. Çıkmayın lan konserlere bedava. Böyle yaparak hem sürekli cepten harcamaklan kurtulur, azıcık da olsa para görür, belki de daha iyi enstrüman bile alırsınız. Hem de yaşamlar n bu işten kazanmak isteyen grupların önüne taş koymamış, piyasayı düşürmemiş olursunuz. Tabi herkesin kalitesine

[redacted]

anımsatan- Protector'ı yollamıştır. Gerçi beceriksiz organizatörler bunu da Açıkhava nın önünde biriken yüzlerce insandan saklamaya çalıştı ve akıllarınca surprise yapıcaklardı ama siz de cinsiniz Allaama. Ben ve Alper saat 13.10 filan gibi Açıkhava'ya gelmemize karşın dışardaki herkeşler Holy Moses'ın gelmesi anlatıyordu birbirme. Olayın aslında bir 1,5 aylık background'u varmış sonradan öğrendiğime göre ama o konuya girmeyeyim. Zaten Pentagram Hakan bir demeç verecekti bu konuda. (Vermediyse sıçtık). Konserde Hole In The Wall sahneden indiğinde biz "Oh be sound check de bitti nihayet," filan dedik. Hürriyet İstanbul'a "Az ve öz konser veriyoruz," diyen Hole In The Wall böyles öz konserler tasarlıyorlarsa hiç vermese bile kimse hissetmez. Zira verdiklerini sandıkları konseri de kimse farketmedi. Pentagram, bir Lanethli konserdeki performansını sergileyemedi Çok durgundu. Ama harbi söylüyorum solist Ogün'ü çok tuttum. Baba herif. Yalnız -heraide ilk konserin heyecanından olsa gerek- sahnede gereğinden çok turladı. Zamanla daha da mükemmel olacağına eminim. Protector'a gelince, konseri beraber izlediğim Metalium Kaan ve Mazmaz bu heriflerin kendilerindeki Protector video ve posterlerindeki heriller olmadıklarını söyleyip durdular. Hala da onlar mıydı diller miydi bir muamma!
Soundları oturmuştu, müzikleri de azdırdılar ve daha önce 50-100 konsere çıktıklarında belliydi. Her ne kadar 16. sınıf Alman grubu saysalsalar da hiç yoktan iyiydiler. Ama beyler bırakın bence bu "bokunu yiyim Alman gruplarının" düşüncesini de getirecekseniz adam gibi gruplar getirin. yoksa bizim Pentagramımız, Volvomuz, Dr. Skull'ımız, Badluck ımız, Metalium'umuz ve şu an ismini [redacted] verse
Not 1. Konserde 1. yaşgünümüzü kutlayan Deniz Liseli Lanethli çocuk, inceliğin için mersi.
Not 2: Sevgili Özgür Salman, Mustafa Şenyurt ve Çağlan'ın adını söylememekte, mektubunu vermemekte direndiği öteki okurcum, sağolun varolun. Beni sizler yarattınız. Öptüm.
Not 3: Ve sen sevgili Hafize Çelik. En az senin kadar şinn mektubun için teşekkürler. Ama o iş zor canım. So
Ve Not 4. Son olarak Ebru, ne zaman vericen diaları yahu?
İyiler: Alper, Zürafa, Aysın, Kerim, Ogün, Zafer, Mazmaz (hoccaa), Ufuk, Ekim Can, Ethem, Aptül, Şebo, Ahmet, Kaan (kampanyanı tuttum, helal), Freddie.
Kötüler: Maruz (ipnee), Çağlan, Barış T., yine Çağlan, hayat, selimi üç haftadır tamir edemeyen Gözlepe'deki Sony Servisi! Sakın oraya tamir için bişi vermeyin!

KONSER

HOLY MOSES (!) PROTECTOR PENTAGRAM HOLE IN THE WALL

2 Mayıs C.tesi Saat:13.30
50.000 TL.
Açıkhava Tiyatrosu
Yazı: Çağlan TEKİL
Fotoğraflar: Zarife ÖZTÜRK
Aysın ÖNEN

Aylar öncesinden hazırlanan Holy Moses konseri, yıl sonunda "Yılın Fiyaskoları" dalında ödüle layık görülecektir. Ardı ardına gelen aksilikler den tek bir kişiyi sorumlu tutmak gerçekten haksızlık olur. Bu nedenle konserle ilgili olan şahıslardan demeç almayı uygun bulduk. İsterseniz perde arkasını aydınlatmadan önce kısaca bir konserin yorumunu yapalım.

Konser güneşli bir Cumartesi günü gerçekleşti. Önceden herşey yolunda giderken, bir gün kala Holy Moses'ın konser sabahı geleceğini öğrenerek şok geçirdik. Hele sabah 08.00'de gelecek olması elimizi kolumuzu bağlamıştı. Ama düşündük ve Kerim ile Aysın'ın bende kalması sonucu sorunun çözümleneceğini düşündük. Aslına bakarsanız rahattık, sabaha kadar Kaan, Ahmet, Aysın (yine gel) ve ben kağıt oynadık ve 2 saat'lik uykuyla Yeşilköy'e Holy Moses'ı karşılamaya gittik. Yoklardı tabii. Hemen konser yerine gittik ve karşımıza çıkan ilk adam Holy Moses yerine Protector'un geldiğini söyledi. Şaşırdık ama böyle bir haberi bekliyorduk doğrusu. Neyse, sıkıldık, dolaştık, konuştuk falan ve konser başladı. Sahneye ilk olarak Grindcore grubu Hole in the Wall çıktı. Vokalde Bülent Benli, gitarlarda Örgün ve Hakan Nurcanlı, basta Serdar Sözen ve davulda Murat Çolbıyık'tan oluşan grup, sound check'le konser arası birşeyler yaptı. Ses berbattı, vokal duyulmadı ve sonuçta "The Fart", "Hiroshima" ve "Parent Killer" gibi baba parçalara rağmen Hole in the Wall güme gitti. İkinci olarak Pentagram sahneye çıktı. Metallica'dan "Enter Sandman" ile iyi bir giriş yapmalarına rağmen, "Powerstage" ve "Brain on the Wall"da hatalar yaparak tempoyu düşürdüler. Ogün sahnede çok çok iyiydi. "Anarchy in the UK", "Rotten Dogs" ve "Double Trouble" bile seyirciyi yeterince canlandıramadı. Son olarak çaldıkları "Trail Blazer" ve "Secret Missile"da ise Demir'in kopan teli sonucu bozulan akordun kurbanı oldular. İyi niyetliydiler, ama o derece büyük bir ses düzeninden daha fazlasını bekliyorlardı. Son olarak Protector sahne aldı. Almanya'nın en iyisi değiller ve olamayacaklar, ama yine de profesyoneldiler. Duruş, kalkışlar ve riffler oturaklıydı. Davulcu yeniymiş, beğenmedim. Kimi parçaları ikinci kez çaldılar ve Carcass'tan da bir icraya yer verdiler. Seyirci tarafından beğenildiler, ama yine de vasat bir topluluk olduğunu ve bizdeki yabancı hayranlığını gözardı etmemek lazım.

Konser sonrası bu işten ağzı yananların sayısı bir hayli fazlaydı. Konserin ertesi günü çok ilginç birşey oldu. Hürriyet İstanbul ekinde yayınlanan Aylın Saraçoğlu'nun hazırladığı "Bizim Cafe", Cumartesi'den, Pazar'a alındı. Sayfada muhtemelen, bir aksilik çıkarsa Holy Moses yerine Protector'un sahne alacağı yazıyordu. Sayfanın iki, üç gün önceden hazırlandığı düşünülürse, Holy Moses'ın gelmeyeceği önceden biliniyordu demektir. Bu soruya yanıt almak için bir hafta boyunca Aylın Saraçoğlu'nu aramama rağmen bulamadım(Yazıların düzeltisiyle uğraşırken Aylin'le konuştum. Protector'un geleceğini çok önceden bildiğini söyledi). Bu konuda ilginç bir açıklama da Pentagram grubundan geldi. Grubun ritm gitaristi Hakan Utangaç, organizatör Aydın Tuna'nın konserden 1 ay önce Holy Moses'ın gelemeyeceğini ima ettiğini iddia ediyordu. O zamanlar inanmadıklarını, ciddiye almadıklarını, ama yine de içlerinde bir kuşku olduğunu belirtiyordu. Ancak Holy Moses'ın mukavelesini görünce rahatlamışlar. Aydın Tuna ise Holy Moses'ın gelmeyeceğini 1 gün kala öğrendiğini söylüyor.

Holy Moses neden gelmedi? Bu da tartışmaya açık bir konu. Holy Moses yaptığı açıklamada Türkiye'deki terör olaylarını bahane etti. Ancak işin gerçeği Holy Moses, plak çıkarttıktan sonra bir kez bile çalışma yapmamış ve plak şirketleriyle, stüdyoları olduğu

için vakit yokmuş. Holy Moses'ın bağlı olduğu MASK ENTERTAINMENT, yine kendisine bağlı bir grup olan Protector'u yollamış.

Holy Moses'ın gelmemesi geniş tepkilere yolaçtı. En büyük tepki Aptüllica'dan geldi. Aptüllica, konserlerin güven vermediğini savunuyordu geçen ayki "Holy Foss" yazısında. Holy Moses ve Protector'a ince geçirmeler de yapan Aptüllica, okuyucusuna olan saygısından dolayı da, verdiği haberlerin doğruluğundan yana. Şüpheli gördüğü şeyleri yazmamasına rağmen, büyük bir organizasyon olarak lanse edilen bu konserin fos çıkmasına kızıyor. Teşvikiye'de kaset satan Zihni ve Kadıköy'deki Pentagram Metal Shop ise bu tür konserlerin biletlerini satmayacaklarını belirtiyorlar. Özellikle Zihni, kendine bilet verilse bile, mileti almamaya teşvik edecekmiş.

Yine konser sabahına dönelim, Protector minibüsle Açıkhava'ya getirildiğinde, hemen kulise kaçırılmış. Holy Moses'ın gelmediğini ise ilk öğrenenlerden biri TRT görevlisi Orkun Uçar olmuş "Çekim için yukarı çıktığımda grubun bayan vokal'stini göremedim. Aydın'a kim olduklarını sordum. 'Protector,' cevabını alınca şaşırdım," diyor Orkun Uçar. Bu arada TRT ekibi çekim yapılmasın diye hafifçe tartaklanmış.

Protector'un orijinal kadrosuyla gelmediği de iddialar arasında. Grubun orijinal kadrosundan sadece iki kişi bulunuyor.

Konserden dertli olan iki grup var. Pentagram ve Hole in the Wall. Özellikle Pentagram iyi niyetinin kurbanı olduğu kanısında. Açıkhava ve polis izinleri, tüzel kişilere verilmediği için izinler Pentagram adına alınmış. Bu nedenle de afişlerde "Pentagram Organization" ibaresi yer alıyor Hakan: "Şirketimizi yeni kurmuştuk. Altınçizme ses düzenini ayarladık, Açıkhava'yı kiraladık. Maddi, manevi hiçbir beklentimiz yoktu. Finansör ve organizatör Aydın Tuna'ydı. Tanıdıklarımızıbile içeri alamadık. Çoğu tanıdığımızkonsere paralı girdi. İzinler Holy Moses adına alındı. Biz Holy Moses'ın gelmediğini Orkun Uçar'dan öğrendik. Seyircinin çekip gitmesini bekledik, ama insanlar beklediğimizden daha az tepki gösterdiler. Biz oldukça tepki aldık. Sound-check yapamayınca sahnede birbirimizi duyamadık ve iyi çalamadık. Monitörlerde sürekli bir uğultu vardı. Bu olay ses düzeninin kötülüğünden değil, sound-check yapamamızdan oldu. Bu arada bize davulu sağlayan Critical Mass Fatih'e ve Metalium Ayhan'a teşekkürler."

Hole in the Wall da konserden yana dertli. Konserin ilk 20 saniyesinde monitörlerdeki sesin kesildiğini belirtiyorlar. Solist Bülent Benli, parçaları duyamadığı için seyirciye arkasını dönmek zorunda kalmış, vokal yapamamış ve parçaları Örgün'ün elinden takip etmiş. Bülent, "Sound-check yapamadık. Hayatımın en kötü konseriydi. Sahne düzeninin kötülüğünden seyirciyle diyaloğa giremedim. Ama Eylül'de geri döneceğiz. Herkes neyin ne olduğunu görecek," diyor.

İşte böyle bir konserdi. Tartışmalar daha süreceğe benzer. Ama Aydın Tuna, grupları getirmeye devam edeceğini belirtiyor. Şimdi sırada Tankard var. Dileğimiz, şimdiki konserin aksilliklere kurban gitmemesi...

KONSER

I. GÜN

ASTAROTH
DESTINY
EPITAPH
LOST AND FOUND

I. GÜN

FRUSTRATION
DARK PHASE
WYVERN

25/26 Nisan Saat 13 30
20 000 - 30 000 TL.
Grafiti Bar

Konsere gitmek en büyük zevklerimdendir. Hele bir de konser başka bir şehirde ise. Tadı daha başkadır. Yolculukta yapılan şamataların, başka bir şehirde stressiz, sorumluluklar olmadan dolaşmanın, uzaklaki dostları ziyaret etmenin ve üstüne üstlük bir de konser izlemenin keyfine diyecek yoktur. Bu seferki deplasman konser çok stresli başladı. Aysın trenin kalkmasına 15 dakika kalaya kadar buluşma yerimiz olan Kadıköy iskelesine gelmeyince çıldırdım ve Ankara'ya tek başıma gitme tehlikesi yaşadım. Zaten Çağlanların gelmemesine canım sıkılmıştı. Ben ben treni kaçırmayayım diye Haydarpaşa'ya taksiyle gittiğimde dergimizin şeker pardon şebek kızı Aysın'ı orada görünce rahatladım. Ardından daha 1 kredi harcadığım telefon kartının (60'lık) makinanın içinde sıkışması ve geçen gece Van Damme filminden kaptığım karate numaralarının bir işe yaramaması utanç vericiydi. Sakın geçen tren yolculuğunda ise Aysın'ın postalarını çıkartarak seyahat etmesinden başka bir sorunla karşılaşmadık.

Cumartesi Grafiti'deki ilk konser günü epeyce sönük geçti. 1,5 yıllık aradan sonra sahnelere dönen Astaroth, bu kadroyla son kez konsere çıkacağını açıkladı. Bence gayet yerinde bir karar. Doğru dürüst sound-check yapmadıkları için bize sesi gerçekten çok açık, kötü sounda sahip bir bas ile hiç duyulmayan bir davul dinletiler. Olumlu niteleyeceğim tek yön yırtıcı vokaldi. İkinci olarak sahneye çıkan Destiny ise Astaroth'tan daha iyi değildi. Tek gitaristli grubun parça yapıları bence oldukça basitti ve konser vermeye hazır bir topluluk havası vermiyorlardı. Ardından gelen Epitaph ilk konserin verdiği acemilikten dolayı iyi bir giriş yapamadı. Ama sorunlar çözüldükten sonra güzel bir thrash konseri verdiler.

Günün son grubu Lost And Found başarılı bir performans sergilemesine rağmen seyircinin ilgisi azdı. Can'ın çaldığı basın tonunu çok tuttum. Oturmuş bir grup izlenimi veren Lost And Found'un en büyük hatası bence seyircinin tansiyonunu iyi ölçememeyip konser sonunda ilk çaldıkları parça olan "Plain"i tekrar çalmalarıydı. Bu emniyetsizlikle dinletilen parçanın ortasında zaten sayıları az olan seyircilerin çoğu salonu terk ederek grubu bir anlamda protesto etti.

Akşam eski dostlarımız Bitem ve Ahu'ların evini dört aylık bir aradan sonra tekrar bastık. Benim gibi sanat bilimi ilk kez evlenme kabul etmelerinden ne kadar misafirperver, bir o kadar da mazohist olduklarını sonucuna vardım. (Herşey için teşekkürler kızlar.) Sabaha kadar süren muhabbet iyiydi. Aysın hiç uyumadı ve bunun bedelini ikinci konser gününde uyuklayarak ödedi.

Pazar sabahında pırıl pırıl parlayan güneş ve Grafiti'nin önünde bekleyen ilk güne oranla çok daha kalabalık seyirci topluluğu güzel bir konseri müjdeliyordu sanki. Frustration, Dark Phase ve Wyvern'ün demo çıkartıkları göz önüne alındığında bir önceki güne oranla daha tecrübeli grupların sahne aldığı ortada. İlk olarak Frustration başarılı bir power metal konseri verdi. Demo açılış parçası olan "World of Lies"dan sonra Iron Maiden'ın Running Free'si iyiydi. Biraz fazlaca Queensryche etkisinde kalmış izlenimi veren Frustration'ın sahneden nerken kendi davullarını götürmeleri centilmenliğe ve gruplar arası dayanışmaya aykırı bir hareketti.

Davulun tekrar tonlanmasından sonra Dark Phase çıktı. Üçüncü kez sahnede izlediğim bu thrash grubunun her konserde daha iyiye gittiğini söyleyebilirim. Gayet güzel hazırlanmış intro iyiydi. Parçaların birbirine bağlı olarak başarılı yorumlarının yanı sıra vokalist Barış'ın özellikle "I Hate You" şarkısındaki seyirci diyaloğu övgüye değer taraflar. Burada Ankaralı seyircilerin anlayamadığım bir davranışlarına değinmek istiyorum. Nedense bu Grafiti'de çok sert bir biçimde Pogo yapılıyor. Tamam ben de pogo severim ama sahne önünde headbang yapanlara acımasızca vurulmasına karşıyım. Adeta kavga çıkartmak için yapılan hareketler Ankaralı seyirciyi konserden kaçırmaktan başka birşey kazandırmaz. İki günlük mini festivalin headliner'ı Wyvern, fanlarına doyurucu bir konser verdi. Günün sürprizi bana göre, çok sevdiğim "In Union We Stand" parçasının başarılı cover-versiyonuydu. Wyvern'ün tek gitar kullanmasını pek tutmadım doğrusu. Bu şekilde müziği tam dolduramıyorlar gibi. Özellikle Berke solo atarken filmlerde boşluk oluşuyor. Orkun'un davul solosu esnasında öten mikrofon solonun içine sıçtı. Genel olarak Wyvern göz doldurdu.

Konser bitince Aysın'ı uyuttuktan sonra iki günün değerlendirmesi, Türk metalinin irdelenmesi ve Aysın'ın dedikodusu yapıldı. Gece İstanbul'a dönerken aklım Ankara'da kaldı doğrusu. Keşke her haftasonu bir başka şehire konsere gitsek.

GÜLHANE ŞENLİKLERİ

Gülhane Şenlikleri sıkı başladı. 18 Mayıs'ta başlayan şenlikte sahne alan ilk grup Badluck'tı İki yıl önce Metalium'un taşlanmasıyla adı çıkan Gülhane'de babalar gibi bir konser verdi grup Yine iyiydiler yine iyiydiler! Konser boyunca "Never Surrender" ve "Gonna Tell"in de içinde bulunduğu kendi parçalarını seslendiren grup, yeniden sahneye çağırıldığında-ki sahneye gelmeye niyetli olduklarını çok belli ediyorlar- "You Give Love...", "You Know I Love You" icralarıyla beraber "Never Surrender"ı da tekrarlayarak konseri bitirdi. Badluck, sahne performansı çok yüksek bir grup. Sahnede çok rahat hareket ediyorlar. En önemlisi tiplerine güvenip de (bence güvenilmeyecek gibi değil!) müziği gen plana atmıyorlar. En fazla 1-2 icraya yer veren grubun besteleri de icraları kadar başarılı. Böyle olunca da Badluck'a Eylül'de falan bir kaset görünüyor, desek yalan olmaz. Umarız Badluck, konserdeki canlılığını kayıtta kaybetmez.

Bayramımızda sahne alan, baba Asım Can ve grubu Affetmez'di. Tatil olmasının da katkılarıyla konser ana baba günü gibiydi. Koyun koyuna oturan metalcı tayfasıyla hırbo takım Asım'dan gözlerini alıp da birbirlerine bulaşacak fırsat bulamadılar. Bu iki grubun böylesine kaynaştığı bir başka konser daha görülmemiştir!

Konserlerde kafa ütülediğim söylediklerim gerekçesiyle, yavaş bir parçayla giriş yapılı Asım Özellikle, konserin en güzel kızı seçtiği Aydan'la, kendini zorla en baba rock'çı seçtiren (!) Güven Erkin E. için yazdığı senaryo, gülmekten anam zı ağlattı (ne demekse?). "Boku Yedik" ve "Ha Sıkıır"ı Gülhane'de söylemek sıkardı ama cuk oturdu. "Turkish Girls"de oryantal yapan manken Sevda Demirel, önü açık deri montunun içindek, sütyenle dilleri bir karış dışarı sarkıtı (Çağhan'ınkini iki karış). Kusur aradığımı sanmayın ama, kızın çorabı kaçıktı. Neyse, dansının ortasında kız, birdenbire Asım'ın eşofmanına asıldı. Ritmik hareketlerle aşağı inen eşofmanın altında, Asım'la özdeşleşen ünlü dudakı, Türk Malı eşofmanı vardı tabii. Bu arada "Seninle Dans Ederken" ve "Kerıman Teyze"yi bekleyen bizler havamız adık.

Her iki konser de başından sonuna kadar görülmeye değerdi yani. O ortamda öyle konser, öyle show... Ne diyelim, kaçıranlar sağ olsun!

KESMEŞEKER
LEKE
9 Mayıs 1992 Cumartesi
Galatasaray Lisesi 15:30
(15.000 TL.)

Şu koskoca Türkiye'de, iyice tanıyıp da bağrıma basmaya karar verdiğim ilk gruplur Kesmeşeker. Bu yüzden, Leke'nin bu ilk konserinde Kesmeşeker'den daha yüksek bir performans gösterdiğini söylemek bana acı koyuyor. Davulda Ergin "Deve" Özler (hep taşınırken Afrika'da unuttuğu devesini özlermiş desem, yalaan oolur! Dım dı dım d m...), gitarlarda Burak Atasavun ve Mert Karamızraklı, basta Bora Tuğrul Berk ile vokalde, -öncelen Cem Karaca'nın gitarıstlığını yapan ve vokalleri ile çızmeleri Karaca'yı bayağı andıran- Renan "Badem" Bilek'ten oluşuyor Leke. Galatasaray Lisesi Konser Salonu'nda Galatasaray'l olmanın verdigi avanta,la ilk sahne alan Leke 'hilal yıllarında bir radyo yayınının(12 Eylül ve Netekm) ve klasik müz k in rosunun ardından kendi parçalar "Parklar Boştu, Kanepeler Islak", "Şopar Rock", "İla ki", "Merhaba" "Güvercin Kasapları" ve "Bu Hikaye Burada Bitiyor"u yorumladı Vokalist Renan'ın seyirci hakimiyeti yüksek, hareketleri rahat ve doğaldı

Geleneksel teknik olanaksızlıklar yüzünden, Kesmeşeker sahnede sound-check yapmak zorunda kaldı Aranın, konserin zaten çok da yüksek olmayan tansiyonunu öldürmesine, bir de Kesmeşeker'in kötü şarkı sıralaması eklenince, seyirciye yerine mırhlanmak kaldı. Kesmeşeker'in yeni davulcusu Sahir, gruba hemen ısınmışa benziyordu. Belen yine iyiydi. Tayfun, striptizini belden yukarısıyla noktalayınca, bır tek kendisinin galeyana getirebildiğ. kızları kıçındaki yırtıkla avunmak zorunda bıraktı

Çok çok iyi bir konser diildi, ama en azından Leke'yle tanışabilmek için iyı bır fırsattı.

DEATH METAL FESTİVALİ I
PARKINSON
CARNATE
PRIVATE DEATH
SARCASM
MOUSELOUM
16 Mayıs C.tesi Saat 15:00
15 000 Tl. Bilsak

Eski okuyucular Bilsak'a ne kadar gıcık olduğumu bilirler. Bu kez Bilsak'la kafa patlatacak değ l m, Çünkü bu konser gerçekten çok önemliydi. Topluluklar n süperstar oldukları veya olmaya çalıştıkları söylenemez. İyi değildiler ama cesurdular Herkesın yapmak isteyip de yapamadığını başardılar. İçlerinden geldiği gibi çaldılar. "Konsere adam gelmiyor, "Deslek isteriz" diye çığıran gruplardan bir kişi bile gelmemişti konsere. Oysa o gün orada çalanlar konserlerin değişmez yüzleriydiler "Dinleyen dinler" dediler ve kendi parçalarını çaldılar. Sarcasm çıkmadı neden ni bilmiyorum. Grupların en oturmuşu ise Parkinson'du. Tüm grupların ortak sorunu davulcuydu. Bu işi ciddi olarak sürdürmek istiyorlarsa, davulcularını s kı bir çalışma temposuna sokmaları gerekiyor Sonuçta biz eğlendik(Özellikle de Kerim) Konserin en ilginç taralı 4 fotoğrafçısı ve 7 makinası olan bir dergide bu ik, özelliği taşıyan adamı bulamamaktı. Neyse k. kek Aysın geldi de kurtulduk. Ha bu arada konserlerin bır safağ, var ya,hani metalcilerin yüzkarası. Hala gözün şiş mi koçum!

ŞÜPHELİ ŞAHISLAR GRUBU

SCEPTIC AGE

Röportaj: Beyza YAZICIOĞLU

Doğrusunu istersenız Sceptic erle buluşacağ m gun bıraz heyecanlıydım. Öncelikle ilk konserlerinden berı hıç kaçırmadığım ve severek dınlediğım, hakkında bu kadar laf edilen ve burunlarının havada olduğu soylenen bu insanları çok merak edıyordum. Bır rivayete gore benı çığ çığ yiyebilirlerdi! Bu nedenle yanıma Zeynep ve Cr Murat'ı alıp (İnanın kı korkudan değil) buluşma yerine gittim.
Ilk önce Emre geldi. Kendısı yenı gitaristleri o ur H.Ü Grafik'de okuyormuş. Bır sure sonra Çağatay damladı. O da gitarist ve H.Ü Psıkoloji Bolumunde. Hayret bırşey burunları yerı yerinde. Belk karınları toktu, çünkü k msey yemedı er. (Zeynep! Zeynep! Nerdes n?) Ard ndan Tunç geldı ODTU Istatıstik'te okuyor ve bas çalıyor. Çok hoşgorulu, 1 saat sureyle kend s nın gitarist oıduğunu zannetmeme rağmen kızmadı (Cıyaak!) Kısa(!!!) b r sure sonra da Celal (HU Grafik - davul) geldı Eh, karnımız tok, a tımız kuru, keyfımız yerında, konuşmaya baş ayabılırız.
Çağatay ve Tunç 7 yı lık bır arkadaş ığın ardından '90 Mart nda grubu kurmuşlar. Epeyce uzun bır sure eleman sıkıntısıçekmış er. Derken '90 Ağustos'unda voka e Sencer'ı almışlar Yanlış hatırlamıyorsam Sceptic Age, 14 Ocak 91 de Metalium ve Spinners ile Grafitti'de ılk konserını vermıştı Sonra Mart 91'de Vertical End, Megazart, Presentiment ve Scapegoat le aynı mekanda sahne ald ar. Grubun ılk başlarda seyırcı ile ıletişım kurmamaları yadırgandı, ama bu çabuk atlatıldı. Yine de tüm ge ışmelere rağmen grubun sahne performansı ısted kleri duzeye gelmemış İstedikleri konseri verememış er. Mayıs 91'de 3. konser erını yine Grafitti'de Pentagram, Spinners ve Second Realm le verd ler
Tunç, Hazıran'da gruptan ayrılıp Ağustos'ta geri donmuş Bu arada Emre gruba katılmış. Tüm bunlar olurken Çağatay bas bas bağırıyormuş.
Ekım 91'de ODTU de bu kez Emre ile 5 kışı olarak Hazy Hıl, Volvox, Nuh un Gemisi, Objekt f, Reborn ve Kramp le sahneye çıkt lar
Kasım'da "Brain n Chains"n kaydını tamamlayıp radyoya ç kan Sceptic Age'ı son olarak Ocak 92'de ız ed k, yine Grafitti'de Mart'ta dığer parçaları kaydedıp Mayıs ayında "Brain n Chains" adlı demoyu çıkarttılar Hepınızden önce dın eme şerefine erıştığım bu demo ıçın "kalıteli br thrash-speed zıyafet" denebıl r. Sceptic Age'in en son vokuatı 2 Mayıs akşamı radyoda Titreşim adlı programda yer almalarıydı. Kaçırd ysanız kafanızı vuracak yer arayın
Demoları 4 parçadan oluşuyor Özgürluklerin kısıtlanması üzerine olan "Brain n Chains" hit olmaya aday "Disordered" Kızılderıl ler ve tüm sömürge topluluklarla ılgılı. "Human'N Crime" uyuşturucu, "Nascent Soul" ise hayat n mekanikleşmesın. anlatıyor. Bu parçada bır çamaşır makınesı kadına tecavüz ediyor. Bu sene ıçınde çıkaracakları 2. demoları ise yaklaşık 9 parçadan o uşacak. Bunlardan baz ları. "Retributive Justice, karşılık ödeme adaleti anlamına geliyor (her ne demekse?), "Tıanenman", "Hawling" ve "Obscured M nd." Sceptic Age'in turu daha öncede belırttığım gibi speed-thrash. Grup eleman arının punk dan caza kadar ayrı çizgı erde müzik d nlemelleri gıtar rıflerine, bas partisyon arına ve vokal yapısına farklı boyutlar getırmekte. Ilk gunlerdekı turlerinden pek bırşey değişmemış Açık açık baş arda kend lerine özgu olmadıklarını belırtıyorlar. Şımd daha kendilerine özgüler.
Kesınl kle temelı olan yenı şeyler yapıyor ar ve uçmuyorlar. K asık rock müzik kalıplarından kopmuyor ar. Beste erı Çağatay yapıyor, lirikler Sencer'e aıt,

kompozisyon ise tum gruba.
Ayrıca caz yapmak için gobek b rakıyor ar. Müziklerinde top umsal konulara değ nen S.Age'de be irli bir ideolo ının f kirleri savunulmadan düşünceler ortaya konulmakta ve top umsal yaşamın getird ği birçok konuya yorum getirilmekte
Grup elemanları ayr ca "D unyadak. tum ınsanlar Ce al gib o saydı savaşlar o mazdı," diyorlar. Zab t tutu ması ve şikayetler nedeniy e evde davul çal şamayan Ceral yakında Bahçelievler 4. Cadde 21 No'da bir studyo açacak.
Grubun 2010 yılındakı plan arının başında Ankara dış nda konser vermek ge iyor. Seyirciy sev yorlar, ama bazılarının distortion ve gitar sesini duyunca ıpta ı olduğunu, bazının da hata yakalamaya geldiğ ni ve sahneye 5 kişi sığamadıklarını soylüyorlar Kısacası Grafitti'den bayılmışlar. Kaset çıkarmayı ve yurt dışına ı erde açılmayı ıstiyorlar. Ama ey em yok.
Şüphe çağı anlamına gelen isimleri gerçekten güzel. 6 ay okulda ders o arak okuyan Çağatay bulmuş. "Herşey şüphe ile ilerıyor, şuphe olmazsa ilerleme olmaz," diyorlar Tam, "Şimdiye kadar bızı yemedik erine gore..." diye dusunurken aklımızdan geçenleri okurmuşçasına (Öyle mı Çağatay?) hak arında söylenenlerin kendi kulak ar na geldığını, oze likle burnu havada ve kendilerine çok güveniyorlar denmesının garip olduğunu soy uyorlar. "Kendine güvenmek kötü bir şey değil k , elinde potansiyele sahip olan ınsan, kend ne güvenir ve grubun boyle bir potansiyele sahip o duğuna ınan yoruz. Konser sadece ışıtsel değı., görseldir de! Sahne performansı gereklidir. Sahnedekı gorünuşümüze bakarak nasıl ukala ve burnu havada diyorlar? Ayrıca Bahçeli, Yuksel ve Ayrancı gibı olmaması gereken gruplaşma ve sataşmalar var, bu bir sıdık yarışı değili" diyorlar Haksız da değiller.
Sonuçta Sceptic Age kımseyı yemedi ve ne olduklarını bılıyor, ona göre konuşuyorlar. Umarım bu ı erl geri konuşan gerçek ukala ara yeterl bır cevap olmuştur. Son olarak S Age e bızı böy esine gu durdukleri, bu zevklı röportaj ve guzel demoları ç n sonsuz teşekkurler. Sceptic Age için 3 kere HI PIP PIP HURRA!

GODFLESH

Endustriyel metal'i hortlatan grupların elebaşı Godflesh, "Streetcleaner"dan 3 yıl sonra yeni bir albümle, "Pure"la hortlatma çalışmalarına hız verdi.

Aysın ÖNEN

Endüstriyel metal hortlarken, Godflesh de, öncülerinden olduğu bu türde gittikçe buyüyor.

Gitar / vokalde Justine Broadrick, basta G. Christian Green, gıtarlarda - gruba yeni katılan- Robert Hampson ve de drum machine'den oluşan Ingiltere tabanlı Godflesh, tam anlamıyla bır "yarı insan - yarı makına" grup Gerçek bır davulcu almaya niyetli oldukları halde, drum-machine'le geçınmenın -dısıplın açısından- daha kolay olduğunu düşündüklerinden, bu alet, rahatlıkla grubun 4. üyesi olarak sayılabilir

"Hıç gerçek davulcu kullanmadık. Bır kere denemiştik. Napalm Death'ten Mick Harris'ti. Gerçek bır davulcuyla drum-machine'ın beraber, çok daha güçlu bir sound yapacağını duşunmüştuk. Ama dısıplın kuramadık," diye anlatıyor Justine.

1989 tarihli "Streetcleaner" albümüyle dünyanın en heavy gruplarından sayılan Godflesh, Şubat'ta çıkan son albumü "Pure"da yaklaşık 80 dakikalık bir kulak işkencesi yaratmış. "Yalnızca dinlemek istedığımiz müziği yapıyoruz. Dinlemek için onu yaratmalıyız. Şu anda yeni bır çizg de görüluyoruz, istediğimiz herşeyi yapabılırız," diye müziklerini ve amaçlarını açıklamaya çalışıyor Justine "Yaptığım röportajlarda, beni bu müzığı yapmaya yönelten birçok gruplar saydım. Throbbing Gristle, Whitehouse gibi daha eski elektronik müzikçiler .. Sound'umuz onlar gıbı değil, ama arada bır duygu var. Bız yalnızca, bu türü dınleyecek yenı bır kitle yaratmaya çalışıyoruz "

Daha rıtm k bır sound doğrultusunda hazırlanan "Pure"ın, daha kesın, berrak ve tutarlı olmasına çalışılmış Hatta, yeterınce ritmık bulunmayan gıtarist Paul Neville gruptan atılarak yerine Robert Hampson alınmış Albümde en ıleri endüstriyel teknoloji ile çok heavy, metalik gıtarların olabıldığınce kusursuz bır birleşımı yaratılmaya çalışılmış

Godflesh'i can-ı gönülden kutluyorum. Nitekım daha fazla dayanamıycam. Zzz...

METALLICA

Zarife
OZTURK

Y l 1980'di ve gün er uzun topuzun ve çok kötüydü. En az ndan o sırada lise 1 de olan dostumuz Lars Ulrich için öyleydi. Ailesi Copenhagen, Danimarka dan California ya goçetm şti, zaman nda profesyonel tenisçi olan babası da raket ve küçük yeşil topiara olan sevg s n b kmadan, usanmadan oğluna aş lamaya çalışıyordu. B risi size birşey aşı amaya çalıştığ nda ne yaparsınız? Evet, Lars tenise lg sın kesti ve ailesinin hoşuna gitmeyecek bir uğraşı buldu kendine. Heavy-meta l k etapta Deep Purple ve Kiss' kendine idol seçtiyse de "New Wave of British Heavy Metal" o arak adlandırılan Def Leppard ve Iron Maiden'ı d nleyince uçtu ve davu cu o maya karar verdi. Lars bagetler yle Motorhead'den Phi ty An mal Tay or ve Diamondhead'den Duncan Scott'u tak t etmeye çalışadursun, Amerika da Journey'nin, Foreigner'ın yapt ğı muzik sın rlerini bozmaya yetiyordu. Lars gibi enerji dolu bir gence daha sert birşeyler gerekiyordu. Grup kurmaya karar verip, "kafa müzisyenler" bulmak için derg lere ilan verse de dönemin tüm gitar stleri gelecek Eddie Van Ha en o ma çabalar nda olduklar için Lars'ın suratına bile bakmad lar. Lars da çareyi tası tarağı toplayıp Londra'ya g tmekle bulduğu 81 yazında, Diamondhead'in turnesine katılan Lars'ın yuzu guluyordu. Artık ne yapmak ist ğini bil yordu.!

Los Angeles'e geri döndüğünde çok hırslıydı Lars. Bir çıkarlma fabrikas nda çal şan, part-time müz syen James Hetfield ile tanıştı ve Avrupa'daki grupları onun da gözünde mahlaş rmakta fazla gecikmedi. Dolayısıyla gençler grubu kurdu.

Lars ve James ne kadar hırslı olsalar da "New Heavy Meta Revue" ısımlı bir fanzinin sözü geçen yayıncısı Brian Slagel olmasa, grubu kurmaları çok daha uzun sürerdi. Slage , "Metal Blade" diye bir plak şirketi kuruyordu ve "Metal Massacre" adlı toplama a büm için yeni kurulan grupların demolarını arıyordu. Bizim gençlere eğer belli bir tarihe kadar kadroyu tamamlarlarsa bir parça kaydedebilecekl nni söyled . Lars ve James de Lloyd Grant adında bir gitarist kalalayarak ilk parçalarını, "Hit the Lights"ı kaydettiler. Bas g tarda James çalıyordu.

"Red Vette" veya "Blitzer" gibi isimleri "Kill 'Em All"ın kapağında görmek çok garip geliyor, ama Ran Quintana adındaki bir başka fanzin edit rü gençlere Metallica ismini önermeseydi bunlardan biri olacaktı grubun adı. Efsaneye göre Quintana, Lars'a yeni fanzin için "Metal Mania" ve "Metallica" isimleri arasında seçim yapamadığını soylemiş, ve Lars'ın fikrini a ma gafletinde bulunmuş. Lars birincisinin bir dergiye çok daha yakışacağını, onun çok daha güzel bir

isim olduğunu söylemiş "Metallica"yı da grubu için çalmış! Yerse...
Baba bir isim de bulduklarına göre James ve Lars'ı artık hiçbirşey durduramazdı. "Hit the Lights" kayıtlarını Slagel'a götürdüler. James'ın sesi grup olmuş gibi çıkıyordu, prodüksiyonun da ondan geri kalır bir yanı yoktu; ama süre tamamlanmıştı, Slagel gruba parçayı tekrar kaydedecek süreyi tanımadı. "Metal Massacre" 82 yazında çıktı ve işin doğrusu Metallica bir anda fırtına gibi esmedi. Daha bilem kötüsü isimleri kapağı yanlış yazılmıştı: Mettallica!
Neyse ki kasedin daha sonraki baskılarına "Hit the Lights"ın yeni kayıtları yetiştirildi. James'ın eski arkadaşı Dave Muslaine'i full-time gitarist olarak aldılar. Yine James'in, oda arkadaşı Ron McGovney'e de çarçabuk bas çalmayı öğretince kadro tamamlanmış oldu. Kayıttaki fark barizdi; ve bu sefer Metallica kasedin yıldızı haline gelerek fırtına gibi esti! 82'nin kalan kısmını konser vererek geçirdi Metallica. İlk "gig"leri 14 Mart'ta Anaheim'de, Radio City'deydi. Hatta 27 Mart'ta Saxon'ın "Denim and Leather" isimli turnesinin, LA'deki konserinin açılışını bile yaptılar. Ama bunun haricinde genelde kek gruplarla, kek yerlerde çaldılar. Bir seferinde Lars'ın lisesindeki spor salonunda bile çaldılar!
Grup asıl atağı, az buçuk ilk albümlerini oluşturan demoları çıkartarak yaptılar. En ünlüleri 82'de kaydedilen yedi parçalık "No Life 'Til Leather"dı. Müzikal bir ihtilal olarak değerlendirildi bu demo, birçok kişi tarafından. Türkiye'de de birçok kişinin hala en sevdiği Metallica parçaları olan "Hit the Lights", "The Mechanix" ("The Four Horsemen"in eski hali), "Motorbreath", "Jump In The Fire", "Seek And Destroy", "Phantom Lord" ve "Metal Militia" gibi acaip baba parçalar yeralıyordu. Bu demo elden ele dolaşmaya başladı ve sonunda Metallica plak şirketiyle anlaşmamış olan en ünlü grup oldu. Dünya çapında!
Metallica'ya ikinci kıyak, Eylül ortalarında, yine Brian Slagel'dan geldi. San Francisco'da konser vererek "Metal Massacre"ın promosyonunu yapmaya karar vermişti. Asıl getirtmek istedikleri gruplar gelemeyince yerine Metallica'yı çağırdı. San Francisco'da tüm parçaları ve riff'leri bilen seyirci "Mustaine is God (Mustaine Tanrıdır)" çığlıklarıyla Metallica'ın sahneden inmesine izin vermedi.
82 kışı geldiğinde Metallica artık San Francisco'nun alışıldık yüzleri haline gelmişti...
Aynı şehirdeki çok çok önemli bir haftasonunda, İspanyol paçalı, bas gitar çalan, enerji dolu azgın bir genç Lars ve James'inin ilgisini çekti. Bu Cliff Burton'du ve bir anda Lars'ın "En çok istenen" listesinde bir numara oldu. Ama Cliff'in gruba girmek için bir şartı vardı: "San Francisco'ya taşınacaksınız!"

BABA CLIFF'İ TANIYALIM

İsim: Cliff Burton
Doğum Tarihi: 10 Şubat 1962
Önceki Grupları: Trauma, EZ Street, AD 2 Million
Sevdiği Yazar: H. P. Lovecraft
Baba Sözü: "To Live Is To Die" (Yaşamak ölmektir)

Metallica'nın sırf Cliff için mekan değiştirmesinden Cliff'in nasıl bir herif olduğunu anlamaya başlayabiliriz. Dolayısıyla bir anda grubun gözbebeği olmasına da şaşmamak gerek. Hammett gelmeden evvel Metallica'nın en müzik eğitimli kişisiydi ve grubu çok etkiledi.
Yazar H.P. Lovecraft hayranı olan basçının, şarkı sözlerinde de büyük katkısı olduğu kesin. Hatta öldükten sonra bile etkisi "To Live Is To Die"da göze çarpıyordu.
Uzun saçları, İspanyol paçası pantalonu ve 60'larda ünlü olan 20'lerin yazarı Lovecraft'e olan hayranlığı entel bir hippi olduğu izlenimini veriyorsa da Cliff kimsenin ne düşündüğüne önem vermedi. Hetfield'ı Lovecraft'in eserleriyle tanıştırdı ve "The Call of Ktulu", "The Thing That Should Never Be"de Hetfield Lovecraft'den esinlendi. Hetfield'ın lirikleri o zamandan bu yana çok değiştiyse de Cliff'in ona öğrettiği araştırmacı metoddan vazgeçmiş değil.
Cliff'li Metallica'yı tanıyanlar, o günleri özlemeden edemiyor. Tanımayanlar da Cliff 'Em All'ı seyretsinler ve gururla saçlarını dağıtan Cliff ile tanışsınlar.

Ratt ve Mötley Crüe Los Angeles'de daha fazla tuluyordu zaten; orada kalmanın bir anlamı da yoktu. Grup Ron'ı hep geçici bir basçı olarak görmüştü. Cliff'e "He," dediler. Dedikodulara göre Ron'ın kız arkadaşı James ve Lars'ı Ron'ı atıp, Cliff'i almak hakkında konuşurken duymuş ve Ron'ı uyarmış. Ron McGovney de üzgün bir şekilde istifa etmiş.
Cliff modelli yeni Metallica ilk konserini 15 Mart 1983'de, San Francisco'da verdi. İşin daha da ilginç yanı, aynı konserde, Exodus'la birlikte çalan ve çok geçmeden Metallica'ya katılacak olan Kirk Hammett de aynı sahneyi paylaşıyordu.
Bu sırada John "The Z" Zazula adında bir genç de az bulunan metal kasetlerini satarak ve doğu yakasındaki konserlerin promosyonunu yaparak "baba" konumuna gelmişti. Bir gün Metallica'nın "No Life..."ını yanlışlıkla dinleyince bizim gençleri bulup "Sizin menajeriniz olayım," teklifini yaptı. Metallica önce bu fikre sonra da doğuya giden bir otobüse atladı. Zazula onlara orada birkaç konser ayarladı ve plak şirketi ayarlama işine girişti. Zazula'nın teşebbüslerinin hiçbiri işe yaramayınca Zazula da kendi şirketini kurdu: Megaforce.
Tam işler yoluna girmeye başlarken Metallica'nın Dave Mustaine ile olan anlaşmazlığı iyice su yüzüne çıktı. Mustaine normal hayattaki "saçmalıklarını" sahneye de taşıyınca James ve Lars gitariste tekmeyi vurdu. Zor bir karardı; birçok hayran Mustaine'e resmen tapıyordu.
11 Nisan sabahı "Senin artık grupta olmaman gerektiğine karar verdik," müjdesini verdi James yeni uyanmış olan Dave'e. "Ee, uçağım ne zaman kalkıyor?" diye sorunca da eline otobüs biletini tutuşturdu.
Dave Mustaine evine dönerken Metallica da kara kara "Ne yapıcaz?" diye düşünmüyordu; çünkü Kirk Hammett'i çoktan beğenip kafalamışlardı. İşi de iyi ayarladılar: Kirk, Dave ayrıldıktan birkaç saat sonra geldi!"
Ertesi gün sabahın ikisinde ilk çalışmalarını yaptılar. Metallica bu sefer gerçekten dört ayak üzerine düşmüştü. Kirk bütün parçalarını bilmekle kalmıyordu; müthiş çizgi romanları vardı ve korku filmi seyretmeyi çok seviyordu!
Kirk Hammett, Metallica ile ilk konserine 16 Nisan 1983'de Dover, New Jersey'de çıktı. Grup, Nisan boyunca The Rods, Venom ve Motörhead ile konserlere devam ederek; kayda girmeden önce Kirk'ün gruba iyice ısınmasını beklediler. Sonra da Rochester'daki Barett Alley' stüdyolarının yolunu tutup, 10 Mayıs - 27 Mayıs tarihlerinde tüm dünyada harbi depremler yapacak olan "Kill 'Em All"ı kaydettiler. Thrash, yeni ekol, kıl tüy, harbi baba albümdü namı diğer "Hepsini Gebertin". Acep gerisi gelecek miydi?

1983
27 Temmuz - 3 Eylül: Metallica kendisiyle aynı plak şirketinden olan Raven ile "Kill 'Em All For One" turnesine çıkar.
Aralık: Anthrax ile doğu sahillerinde bir dizi konsere çıkarlar.
1984
Ocak - Şubat: Venom'un Avrupa'daki "Seven Dates of Hell" turnesine alt-grup olarak çıkarlar.
20 Ocak: "Jump In The Fire" EP'si Avrupa'da çıkar.
Şubat ortaları: Grup Armored Saint vokalisti John Bush'u Metallica'da vokal yapması için kafalamaya çalışırlar. Başarısız olurlar.
11 Şubat: Metallica Hollanda'daki Aardschok Festivali'nde 5000 kişi önünde çalarlar. O zamanki en büyük seyirci kitleleri budur.
20 Şubat: İkinci albümleri "Ride the Lightning" için Copenhagen, Danimarka'daki, Sweet Silence stüdyolarına giderler.
14 Mart: İngiltere'deki ilk konserlerini Londra'daki Marquee Club'da verirler.
İlkbahar: 500.000 satacak olan "Ride The Lightning" çıkar.
6 Haziran: Twisted Sister ile olan Avrupa turnelerine Leiden, Hollanda'da başlarlar.
1 Ağustos: Megaforce Menajerliğini (John ve Marsha Zazula) bırakıp, Q-Prime Menajerliği (Cliff Burnstein ve Peter Mensch) ile çalışmaya başlarlar.
12 Eylül: Amerika'da Elektra ile anlaşırlar; Avrupa'da ise Music For Nations ile olan anlaşmaları devam eder.
16 Kasım: "Ride The Lightning" Elektra tarafından tekrar piyasaya sürülür.
23 Kasım: "Creeping Death" EP'si Avrupa'da çıkar.
1985
10 Ocak: WASP ile olan turneleri Nova Scotia'da başlar. Turnenin ortasında WASP kaçınca, Armored Saint, Metallica'ya alt-grup çıkma fırsatına atlar.
17 Ağustos: Grup İngiltere'deki "Monsters Of Rock"a çıkar ve tam 70.000 kişi önünde çalar.
2 Eylül: "Master Of Puppets"ın kayıtları Copenhagen'de başlar.
30 Eylül: California'daki "Day on the Green" Festivali için 80.000 kişiye çalarlar.
1986
21 Şubat: "Master Of Puppets" Amerika'da çıkar.
27 Mart: Ozzy'e alt grup olarak çıktıkları "Damage, Inc." Amerika turnesi Kansas'da başlar.
10 Eylül: "Damage, Inc."in Avrupa bölümü İngiltere'nin Galler bölgesinde başlar.
26 Eylül: Stockholm, İsveç'te konser. Cliff Burton ile son...
27 Eylül: Cliff Burton İsveç'teki bir otobüs kazasında ölür.
28 Ekim: Jason Newstead gruba katılır.
8 Kasım: Metallica Jason ile ilk konserine Los Angeles'deki Country Club'da çıkar.
10 Kasım: Japon'yaya 5 konserli mini turne için giderler.
15 Kasım: Kanada'da bir başka mini turneye çıkarlar. Açılışı Metal Church yapar.
1987
8 Şubat: "Damage, Inc" dünya turnesi Zwolle, Hollanda'da son bulur.
Temmuz: "The 5.98 EP: Garage Days Revisited"ın kayıtları Los Angeles'da başlar.
21 Ağustos: "The 5.98 EP" Amerika'da çıkar.
4 Aralık: "Cliff 'Em All" video kasedi Amerika'da çıkar.
1988
15 Ocak: "Kill 'Em All" Elektra'dan iki fazla parçayla çıkar.
29 Ocak: "...And Justice For All"ın kayıtları Los Angeles'de başlar.
27 Mayıs: "Monsters of Rock" turnesi Wisconsin'de başlar. 40.000 tane seyirci.
25 Ağustos: "...And Justice For All" Amerika'da çıkar.
11 Eylül: "Damaged Justice" turnesinin ilk turnesi Budapeşt, Macaristan'da başlar.
15 Kasım: "Damaged Justice"ın Amerika bölümü Ohio'da başlar.
6 Aralık: "One"ın videosu Los Angeles'da çekilir.
1989
22 Şubat: Dünya çapında televizyon yayını yapılan Grammy ödül töreninde "One"ı seslendirirler. (Ödülü Jethro Tull alır.)
3 Mayıs: Avustralya'da ilk defa Abelaide's Tiyatrosunda çalarlar.
1990
Kış: "One"ları en iyi Heavy Metal performansı dalında Grammy alır.
Kasım: Lars Ulrich eski bir projesini gerçekleştirir ve Iron Maiden, Venom gibi grupların parçalarının yeraldığı "NWOBHM '79 Revisited" albümünü çıkarır.
Aralık:82, 83, 84 yıllarına ait konser kayıtlarının yeraldığı "Creeping Death Jump In Fire" çıkar.
1991
Mart: Elektra'nın "Rubyiat"ı için yorumladıkları, Queen'in "Stone Cold Crazy"si En İyi Heavy Metal Performansı dalında ödül alır.
3 Ağustos: New York Madison Square Garden'da yeni albüm dinletilir.
12 Ağustos: "Metallica" çıkıyor ve listelerde 1 numara olur.
22 Ağustos: Metallica; AC/DC, Queensryche, Mötley Crüe ve Black Crowes ile Monsters of Rock'a çıkar.
Sonbahar: Faith No more, Soundgarden ve Queensryche ile birlikte yine California'daki "The 1991 Day on the Green" festivaline konuk olurlar. Bundan kısa süre sonra da "An Evening With Metallica" turnesi başlar.
1992
25 Şubat: "Enter Sanman" En İyi Heavy Metal Performansı dalında yine Grammy alır.

Gelecek Ay:

Gerisi gerçekten gelecek! Şimşeğe bin ve kuklaların ustası. Anlamayan kektir.

HAZY HILL

TÜRKİYE`DE 1991`İN EN İYİ DEMOSU SEÇİLDİ
24 ÜLKEDE ÇEŞİTLİ GAZETE VE DERGİLERDE YER ALDI
11 ÜLKEDE RADYODA YAYINLANDI
GOSTERİLEN İLGİYE TEŞEKKÜR EDERİZ

HAZY HILL - PK 44 - A.AYRANCI / ANKARA
15.000+3000 TL(POSTA ÜCRETİ)

TANKARD

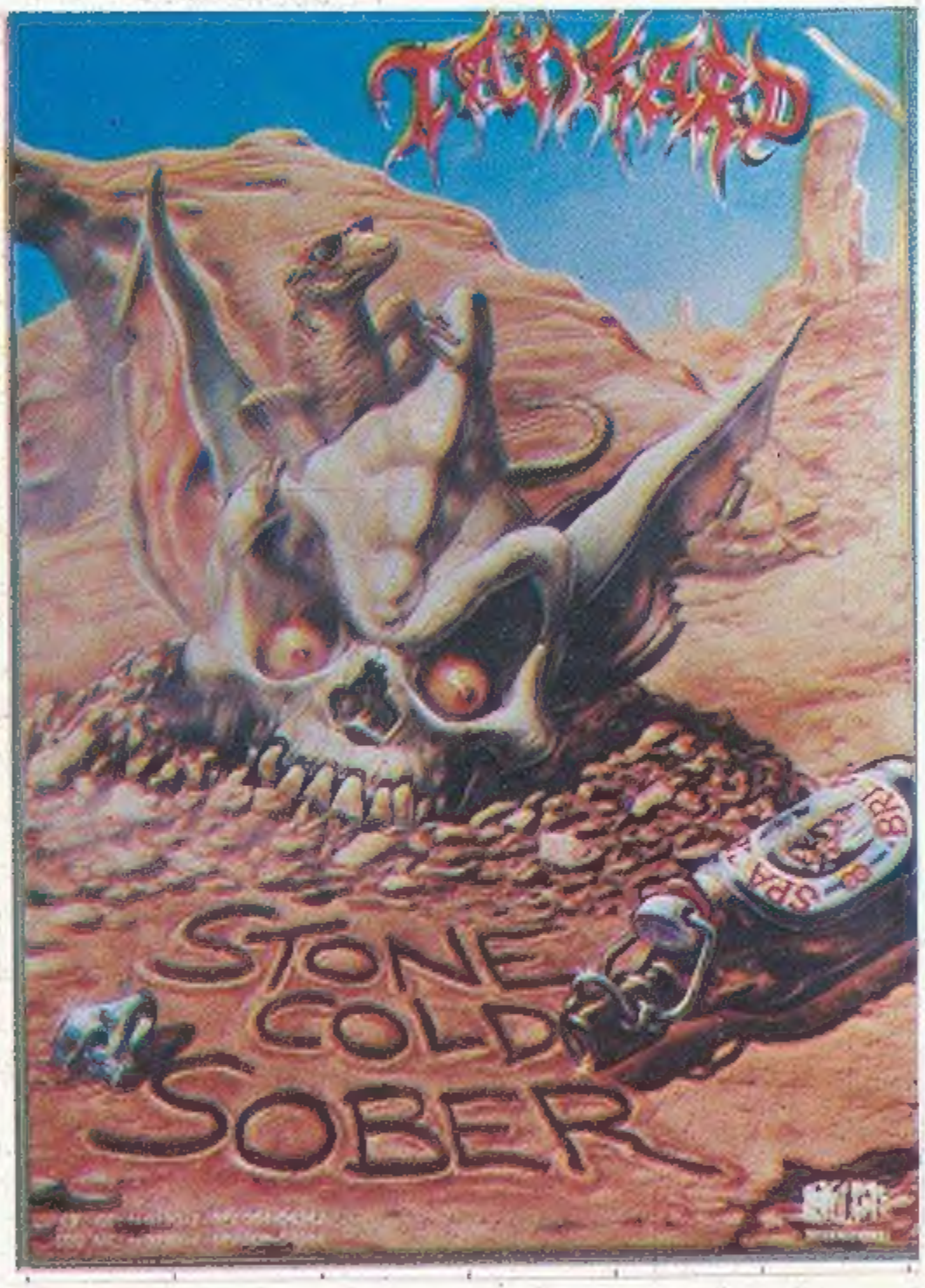

ATTILA

14 HAZİRAN PAZAR SAAT: 16:00

BOSTANCI GÖSTERİ MERKEZİ

ORG: Mask Entertainment & Tuncay Özkınay